

Europeiska unionens officiella tidning

C 22

femtioförsta årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

26 januari 2008

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

Domstolen

2008/C 22/01

Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 8, 12.1.2008 1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2008/C 22/02

Förenade målen C-463/04 och C-464/04: Domstolens dom (första avdelningen) av den 6 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien)) – Federconsumatori, Adiconsum, ADOC, Ercole Pietro Zucca (C-463/04) och Associazione Azionariato Diffuso dell'AEM SpA, Filippo Cuccia, Giacomo Fragapane, Pietro Angelo Puggioni, Annamaria Sanchirico, Sandro Sartorio (C-464/04) mot Comune di Milano (Artikel 56 EG – Fri rörlighet för kapital – Restriktioner – Privatiserade företag – En nationell bestämmelse enligt vilken det i ett aktiebolags bolagsordning kan anges att staten eller ett offentligt organ som innehar aktier i bolaget skall ha möjlighet att direkt utse en eller flera styrelseledamöter) 2

2008/C 22/03

Mål C-280/05: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 6 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Statligt stöd – Oförenligt med den gemensamma marknaden – Skyldighet att återkräva stödet – Underlåtenhet att verkställa) 2

SV

2008/C 22/04	Mål C-298/05: Domstolens dom (första avdelningen) av den 6 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Münster – Tyskland) – Columbus Container Services BVBA & Co mot Finanzamt Bielefeld-Innenstadt (Artiklarna 43 EG och 56 EG – Skatt på inkomst och på förmögenhet – Villkor för beskattning av vinsten i en etablering belägen i en annan medlemsstat – Avtal för att undvika dubbelbeskattning – Metoder för undantagande av inkomsten eller avräkning för skatten) 3
2008/C 22/05	Mål C-393/05: Domstolens dom (första avdelningen) av den 29 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike (Förordning (EEG) nr 2092/91 – Ekologisk produktion av jordbruksprodukter – Privata kontrollorgan – Krav på ett driftställe eller en permanent infrastruktur i den medlemsstat där tjänsterna tillhandahålls – Skäl – Utövande av offentlig makt – Artikel 55 EG – Konsumentskydd) 3
2008/C 22/06	Mål C-404/05: Domstolens dom (första avdelningen) av den 29 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (Förordning (EEG) nr 2092/91 – Ekologisk produktion av jordbruksprodukter – Privata kontrollorgan – Krav på ett driftställe eller en permanent infrastruktur i den medlemsstat där tjänsterna tillhandahålls – Skäl – Utövande av offentlig makt – Artikel 55 EG – Konsumentskydd) 4
2008/C 22/07	Mål C-456/05: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 6 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (Fördragsbrott – Artikel 43 EG – Psykoterapeuter anslutna till den lagstadgade sjukförsäkringen – Kvotssystem – Undantag i form av övergångsbestämmelser – Proportionalitet – Upptagande till sakprövning) 4
2008/C 22/08	Mål C-7/06 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 29 november 2007 – Beatriz Salvador García mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Tjänstemän – Lön – Utlandstillägg – Villkor som föreskrivs i artikel 4.1 a andra strecksatsen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna – Uttrycket "arbete som utförts för en annan stat") 5
2008/C 22/09	Mål C-8/06 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 29 november 2007 – Anna Herrero Romeu mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Tjänstemän – Lön – Utlandstillägg – Villkor som föreskrivs i artikel 4.1 a andra strecksatsen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna – Uttrycket "arbete som utförts för en annan stat") 5
2008/C 22/10	Mål C-9/06 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 29 november 2007 – Tomás Salazar Brier mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Tjänstemän – Lön – Utlandstillägg – Villkor som föreskrivs i artikel 4.1 a andra strecksatsen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna – Uttrycket "arbete som utförts för en annan stat") 6
2008/C 22/11	Mål C-10/06 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 29 november 2007 – Rafael de Bustamante Tello mot Europeiska unionens råd (Överklagande – Tjänstemän – Lön – Utlandstillägg – Villkor som föreskrivs i artikel 4.1 a andra strecksatsen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna – Uttrycket "arbete som utförts för en annan stat") 6
2008/C 22/12	Mål C-59/06 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 6 december 2007 – Luigi Marcuccio mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Tjänstemän – Anställning i ett tredjeland – Ändrad tjänstplacering och ändrad placering av innehavaren av tjänsten – Principen om rätten till försvar – Innebörd – Bevisbörda) 7
2008/C 22/13	Mål C-119/06: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 29 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Åsidosättande av direktiv 92/50/EEG om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster – Tilldelning av ett kontrakt utan anbudsinfordran – Tilldelning avseende hälsovårdstransporttjänster i Toscana) 7

2008/C 22/14	Mål C-176/06 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 29 november 2007 – Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH och Stadtwerke Uelzen GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission, E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG och Hamburgische Electricitäts-WerkeAG (Överklagande – Stöd som tyska myndigheter påstås ha beviljat till kärnkraftverk – Bestämmelser om nedläggning av kärnkraftverk och omhändertagande av radioaktivt avfall – Talan vid förstainstansrätten kan inte upptas till sakprövning – Grund som avser tvingande rätt) 8	8
2008/C 22/15	Mål C-262/06: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 22 november 2007 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht Tyskland) – Deutsche Telekom AG mot Bundesrepublik Deutschland (Telekommunikationssektorn – Samhällsomfattande tjänster och användarnas rättigheter – Begreppet ”skyldighet” som tillfälligt skall bibehållas – Artikel 27 första stycket i direktiv 2002/21/EG (ramdirektiv) och artikel 16.1 a i direktiv 2002/22/EG (direktiv om samhällsomfattande tjänster) – Taxor för tillhandahållande av taltelefonitjänster – Skyldighet att inhämta myndighets godkännande) 8	8
2008/C 22/16	Mål C-300/06: Domstolens dom (första avdelningen) av den 6 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Ursula Voß mot Land Berlin (Artikel 141 EG – Principen om lika lön för män och kvinnor – Tjänstemän – Mertidsarbete – Indirekt diskriminering av deltidsanställda kvinnliga arbetstagare) 9	9
2008/C 22/17	Mål C-328/06: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 22 november 2007 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Mercantil – Spanien) – Alfredo Nieto Nuño mot Leonci Monlleó Franquet (Varumärken – Direktiv 89/104/EEG – Artikel 4.2 d – Varumärken som är välkända i en medlemsstat i den mening som avses i artikel 6 bis i Pariskonventionen – Kännedom om varumärket – Geografisk omfattning) 9	9
2008/C 22/18	Mål C-401/06: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 6 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (Fördragsbrott – Skatt – Sjätte mervärdesskattedirektivet – Tillhandahållande av tjänster – Testamentsexekutor – Platsen för tillhandahållande – Artikel 9.1 och 9.2 e) 10	10
2008/C 22/19	Mål C-417/06 P: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 29 november 2007 – Republiken Italien mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Upptagande till sakprövning – Struktur-fonder – Finansiering av gemenskapsinitiativ – Ändringar av den vägledande fördelningen – Verkstäl-lande av den avdöma saken) 10	10
2008/C 22/20	Mål C-435/06: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 27 november 2007 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus – Finland) – C (Civilrättsligt samarbete – Behörighet, erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar – Förordning (EG) nr 2201/2003 – Materiellt och tidsmässigt tillämpningsområde – Begreppet civilrättsliga frågor – Beslut om omhändertagande och om placering av barn utanför hemmet – Offentligrättsliga åtgärder till skydd för barn) 11	11
2008/C 22/21	Mål C-451/06: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 6 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien – Österrike) – Gabriele Walderdorff mot Finanzamt Waldviertel (Sjätte mervärdesskattedirektivet – Artikel 13 B b – Undantag från skatteplikt – Utarrendering och uthyrning av fast egendom – Utarrendering av en fiskerätt) 11	11
2008/C 22/22	Mål C-486/06: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 6 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Hof van beroep te Antwerpen (Belgien)) – BVBA Van Landeghem mot Belgische Staat (Gemensamma tulltaxan – Kombinerade nomenklaturen – Tullklassificering – Nummer 8703 och 8704 – Motorfordon av pickuptyp) 12	12

2008/C 22/23	Mål C-508/06: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 29 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Malta (Fördragsbrott – Direktiv 96/59/EG – Artikel 11 – Avfallshantering – Bortskaffande av polyklorerade bifenyler och polyklorerade terfenyler – Underlåtenhet att lämna underrättelse om de planer och utkast som krävs) 12
2008/C 22/24	Mål C-516/06 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 6 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Ferriere Nord SpA (Överklagande – Konkurrens – Kommissionens beslut – Böter – Verkställighet – Förordning (EEG) nr 2988/74 – Preskription – Rättsakt som går någon emot – Avvisning) 13
2008/C 22/25	Mål C-6/07: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 29 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott – Direktiv 2002/74/EG – Skydd för arbetstagare – Arbetsgivarens insolvens) 13
2008/C 22/26	Mål C-34/07: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 29 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg (Fördragsbrott – Direktiv 2003/109/EG – Varaktigt bosatta tredjelandsmedborgare – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen) 14
2008/C 22/27	Mål C-57/07: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 6 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg (Fördragsbrott – Direktiv 2003/86/EG – Rätt till familjeåterförening – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen) 14
2008/C 22/28	Mål C-67/07: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 29 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott – Direktiv 2004/24/EG – Traditionella växtbaserade läkemedel – Gemenskapsregler – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen) 15
2008/C 22/29	Mål C-68/07: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 29 november 2007 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen (Sverige)) – Kerstin Sundelind Lopez mot Miguel Enrique Lopez Lizazo (Förordning (EG) nr 2201/2003 – Artiklarna 3, 6 och 7 – Domstols behörighet – Erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar – Behörig domstol i mål om äktenskapskillnad – Svarande som är medborgare och har hemvist i tredjeland – Nationella behörighetsbestämmelser om exorbitant forum) 15
2008/C 22/30	Mål C-106/07: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 6 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott – Direktiv 2000/59/EG – Mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester – Underlåtenhet att utarbeta och genomföra en plan för mottagande och hantering av avfall för varje hamn) 16
2008/C 22/31	Mål C-112/07: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 29 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Direktiv 2004/80/EG – Polissamarbete och straffrättsligt samarbete – Ersättning till brottsoffer – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen) 16
2008/C 22/32	Mål C-258/07: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 6 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Sverige (Fördragsbrott – Direktiv 2004/18/EG – Förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen) 17
2008/C 22/33	Mål C-263/07: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 29 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg (Fördragsbrott – Felaktigt införlivande – Direktiv 96/61/EG – Artikel 9.4 – Artikel 13.1 – Bilaga I – Samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar – Begreppen "bästa tillgängliga teknik" och "regelbunden förnyad bedömning av villkoren i ett driftstillstånd") 17

2008/C 22/34	Mål C-457/06 P: Domstolens beslut av den 4 oktober 2007 – Republiken Finland mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Talan om ogiltigförklaring – Avvisning – Rättsakt som inte har bindande rättsverkningar – Europeiska gemenskapernas egna medel – Överträdelseförfarande – Artikel 11 i förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 – Dröjsmålsränta – Förhandling för att nå en uppgörelse om villkorad betalning – Skrivelse om avslag) 18	18
2008/C 22/35	Mål C-495/06 P: Domstolens beslut av den 25 oktober 2007 – Bart Nijs mot Europeiska revisionsrätten (Överklagande – Befordring – Befordringsomgången 2003 – Rapport om karriärutveckling – Beslut om slutgiltigt fastställande av rapporten – Beslut att befordra en annan tjänsteman till lönegraden översättare-granskare – Yrkande om ersättning för skada – Uppenbart att överklagande delvis inte kan tas upp till sakprövning och delvis är ogrundat) 18	18
2008/C 22/36	Mål C-242/07 P: Domstolens beslut av den 8 november 2007 – Konungariket Belgien mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Tidsfrist för väckande av talan – Artikel 43.6 i förstainstansrättens rättegångsregler – Originalen av ansökan för sent ingivet – Avvisning – Begreppet ursäktligt misstag – Begreppet oförutsebar omständighet) 19	19
2008/C 22/37	Mål C-502/06 P: Överklagande ingett den 13 december 2006 av Carlos Correia de Matos av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 27 september 2006 i mål T-440/05, Carlos Correia de Matos mot Europaparlamentet 19	19
2008/C 22/38	Mål C-440/07 P: Överklagande ingett den 24 september 2007 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som förstainstansrätten (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 11 juli 2007 i mål T-351/03, Schneider Electric SA mot kommissionen 19	19
2008/C 22/39	Mål C-443/07 P: Överklagande ingett den 28 september 2007 av Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M. S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Miltiadis Moraitis, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen och Michaël Zouridakis av den dom som förstainstansrätten (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 11 juli 2007 i mål T-58/05, Centeno Mediavilla m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission 20	20
2008/C 22/40	Mål C-471/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 24 oktober 2007 – Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Servier Benelux SA, Janssen Cilag SA, Pfizer SA mot État belge – Intervenient: Sanofi-Aventis Belgium SA 21	21
2008/C 22/41	Mål C-472/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 24 oktober 2007 – Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Pfizer SA, Servier Benelux SA, Sanofi-Aventis Belgium SA mot État belge 22	22
2008/C 22/42	Mål C-473/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'Etat (Frankrike) den 25 oktober 2007 – Association nationale pour la protection des eaux et des rivières – TOS och Association OABA mot Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables 22	22
2008/C 22/43	Mål C-475/07: Talan väckt den 25 oktober 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Polen 23	23
2008/C 22/44	Mål C-476/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Berlin (Tyskland) den 29 oktober 2007 – M.C.O. Congres mot suxess GmbH 23	23
2008/C 22/45	Mål C-478/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Handelsgericht Wien den 25 oktober 2007 – Budejovický Budvar narodní podnik mot Rudolf Ammersin GmbH 24	24

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2008/C 22/46	Mål C-485/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Centrale Raad van Beroep (Nederländerna) den 5 november 2007 – Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen mot H. Akdas m.fl.	24
2008/C 22/47	Mål C-486/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 5 november 2007 – Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) mot Consorzio Agrario di Ravenna Soc. Coop. arl	25
2008/C 22/48	Mål C-489/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Lahr (Tyskland) den 5 november 2007 – Pia Messner mot Firma Stefan Krüger	25
2008/C 22/49	Mål C-491/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht für Strafsachen Wien (Österrike) den 31 oktober 2007 – Brott mål mot Vladimir Turansky	26
2008/C 22/50	Mål C-492/07: Talan väckt den 7 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Polen	26
2008/C 22/51	Mål C-495/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberste Patent- und Markensenat (Österrike) den 14 november 2007 – Silberquelle GmbH mot Maselli-Strickmode GmbH	26
2008/C 22/52	Mål C-497/07 P: Överklagande ingett den 16 november 2007 av Philip Morris Products SA av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen) meddelade den 12 september 2007 i mål T-140/06, Philip Morris Products mot harmoniseringsbyrån	27
2008/C 22/53	Mål C-498/07 P: Överklagande ingett den 16 november 2007 av Aceites del Sur-Coosur, S.A., tidigare Aceites del Sur, S.A. av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 12 september 2007 i mål T-363/04, Koipe Corporación, S.L. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)	27
2008/C 22/54	Mål C-499/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgien) den 16 november 2007 – NV Beleggen, Risicokapitaal, Beheer mot Belgische Staat	29
2008/C 22/55	Mål C-502/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Republiken Polen) den 16 november 2007 – K-1 sp. z o.o. w Toroniu mot Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy	30
2008/C 22/56	Mål C-504/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 19 november 2007 – Associação Nacional de Transportes Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop) m.fl. mot Conselho de Ministros m.fl.	31
2008/C 22/57	Mål C-508/07 P: Överklagande ingett den 21 november 2007 av Cain Cellars, Inc. av den dom som förstainstansrätten meddelade den 12 september 2007 i mål T-304/05, Cain Cellars, Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)	32
2008/C 22/58	Mål C-510/07: Talan väckt den 21 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot konungariket Belgien	32
2008/C 22/59	Mål C-511/07: Talan väckt den 21 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg	33
2008/C 22/60	Mål C-515/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden den 22 november 2007 – Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie mot Staatssecretaris van Financiën	33

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2008/C 22/61	Mål C-517/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (Chancery Division) (Förenade kungariket) den 22 november 2007 – Afton Chemical Limited mot The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs	34
2008/C 22/62	Mål C-520/07 P: Överklagande ingett den 22 november 2007 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som förstainstansrätten (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 12 september 2007 i mål T-196/02, MTU Friedrichshafen GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission	34
2008/C 22/63	Mål C-523/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Korkein hallinto-oikeus, Finland den 26 november 2007 – A mot Perusturvalautakunta	35
2008/C 22/64	Mål C-527/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Förenade kungariket) den 28 november 2007 – Generics (UK) Ltd, Regina mot Licensing Authority (genom Medicines and Healthcare products Regulatory Agency)	36
2008/C 22/65	Mål C-528/07 P: Överklagande ingett den 29 november 2007 av Association de la presse internationale ASBL (API) av den dom som förstainstansrätten meddelade den 12 september 2007 i mål T-36/04, Association de la presse internationale ASBL (API) mot Europeiska gemenskapernas kommission	36
2008/C 22/66	Mål C-532/07 P: Överklagande ingett den 29 november 2007 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som förstainstansrätten meddelade den 12 september 2007 i mål T-36/04, Association de la presse internationale ASBL mot Europeiska gemenskapernas kommission	37
2008/C 22/67	Mål C-541/07: Talan väckt den 30 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland	38
2008/C 22/68	Mål C-548/07: Talan väckt den 10 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland	38
2008/C 22/69	Mål C-20/07: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 8 oktober 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland	39
2008/C 22/70	Mål C-145/07: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 8 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Sverige	39
2008/C 22/71	Mål C-223/07: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 8 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Sverige	39
Förstainstansrätten		
2008/C 22/72	Mål T-307/04: Förstainstansrättens dom av den 12 december 2007 – Pagliacci mot kommissionen (Tjänstemän – Öppna uttagningsprov – Nekat plats på reservlistan – Åsidosättande av meddelandet om uttagningsprov – Erfordrad examen och yrkeserfarenhet)	40
2008/C 22/73	Mål T-66/05: Förstainstansrättens dom av den 11 december 2007 – Jörn Sack mot Europeiska gemenskapernas kommission (Personalmål – Tjänsteman – Talan om ogiltigförklaring – Tjänstepremie – Tjänsten "enhetschef" – Motiveringsskyldighet – Språkordning)	40
2008/C 22/74	Mål T-86/05: Förstainstansrättens dom av den 12 december 2007 – K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG mot harmoniseringsbyrån – Lopes de Almeida Cunha m.fl. (CORPO livre) (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering av figurmärket CORPO LIVRE – Nationella och internationella ordmärken LIVRE – Bevis på användning av de äldre varumärkena har förebibrats för sent)	40

2008/C 22/75	Mål T-101/05 och T-111/05: Förstainstansrättens dom av den 12 december 2007 – BASF och UCB mot kommissionen (Konkurrens – Karteller inom sektorn för vitaminprodukter – Kolinklorid (vitamin B4) – Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet fastställs – Böter – Avskräckande verkan – Återfall – Samarbete under det administrativa förfarandet – En enda, fortgående överträdelse) 41	41
2008/C 22/76	Mål T-112/05: Förstainstansrättens dom av den 12 december 2007 – Akzo Nobel m.fl. mot kommissionen (Konkurrens – Kartell inom sektorn för vitaminprodukter – Kolinklorid (vitamin B4) – Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet fastställs – Ansvar för rättsstridigt handlande) 41	41
2008/C 22/77	Mål T-113/05: Förstainstansrättens dom av den 13 december 2007 – Angelidis mot parlamentet (Personalmål – Tjänstemän – Tillsättning av en tjänst i lönegrad A2 – Avslag på ansökan – Åsidosättande av väsentliga förföreskrifter – Talan om ogiltigförklaring – Talan om skadestånd) 42	42
2008/C 22/78	Mål T-308/05: Förstainstansrättens dom av den 12 december 2007 – Italien mot kommissionen (Strukturfonder – Samfinansiering – Förordningarna (EG) nr 1260/1999 och nr 448/2004 – Villkor för att förskott som nationella organ har utbetalat inom ramen för statliga stödordningar eller i samband med att stöd beviljats skall vara stödberättigande – Bevis för att enskilda mottagare har använt fondmedlen – Talan om ogiltigförklaring – Rättsakt mot vilken talan kan väckas) 42	42
2008/C 22/79	Mål T-10/06: Förstainstansrättens dom av den 11 december 2007 – Portela & Companhia mot harmoniseringsbyrån – Torrens Cuadrado et Gilbert Sanz (Bial) (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om figurmärket Bial som gemenskapsvarumärke – Äldre nationellt ordmärke BIAL – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 – Bevis för att det äldre varumärket existerar – Samexistens för äldre varumärken – Grund som innebär ändring av föremålet för talan – Bevisning som har åberopats för första gången vid förstainstansrätten – Kostnader i samband med invändningsförfarandet) 43	43
2008/C 22/80	Förenade målen T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 och T-69/06: Förstainstansrättens dom av den 12 december 2007 – Irland m.fl. mot kommissionen (Statligt stöd – Direktiv 92/81/EEG – Punktskatt på mineraloljor – Mineraloljor som används som bränsle vid framställningen av aluminiumoxid – Befrielse från punktskatt som beviljats av de franska, irländska och italienska myndigheterna – Nytt stöd – Befintligt stöd – Motiveringsskyldighet – Prövning ex officio) 43	43
2008/C 22/81	Mål T-117/06: Förstainstansrättens dom av den 12 december 2007 – DeTeMedien mot harmoniseringsbyrån (suchen.de) (Gemenskapsvarumärke – Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket suchen.de – Absoluta registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Domännamn – Artikel 7.1 b och c i förordning nr 40/94 EG) 44	44
2008/C 22/82	Mål T-134/06: Förstainstansrättens dom av den 13 december 2007 – Xentral LLC mot harmoniseringsbyrån – Pages jaunes (PAGESJAUNES.COM) (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket PAGESJAUNES.COM – Det äldre nationella figurmärket LES PAGES JAUNES – Domännamnet "pagesjaunes.com" – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94) 44	44
2008/C 22/83	Mål T-242/06: Förstainstansrättens dom av den 13 december 2007 – Carbrera Sánchez mot Harmoniseringsbyrån – Industrias Cárnicas Valle (el charcutero artesano) (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket el charcutero artesano – Det äldre nationella figurmärket El Charcutero – Relativa registreringshinder – Risk för förväxling föreligger inte – Känneteckenslikhet föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94) 45	45

2008/C 22/84	Mål T-326/07 R: Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 4 december 2007 – Cheminova m.fl. mot kommissionen (Interimistiskt förfarande – Direktiv 91/414/EEG – Ansökan om uppskov med verkställigheten – Upptagande till sakprövning – Kravet på skyndsamhet ej uppfyllt)	45
2008/C 22/85	Mål T-414/07: Talan väckt den 19 november 2007 – Euro-Information mot harmoniseringsbyrån (Återgivning av en hand som håller ett kort med tre trianglar)	45
2008/C 22/86	Mål T-421/07: Talan väckt den 22 november 2007 – Deutsche Post AG mot kommissionen	46
2008/C 22/87	Mål T-425/07: Talan väckt den 16 november 2007 – Agencja Wydawnicza Technopol mot harmoniseringsbyrån (100)	46
2008/C 22/88	Mål T-426/07: Talan väckt den 16 november 2007 – Agencja Wydawnicza Technopol mot harmoniseringsbyrån (300)	47
2008/C 22/89	Mål T-427/07: Talan väckt den 16 november 2007 – Mirto Corporación Empresarial mot harmoniseringsbyrån	47
2008/C 22/90	Mål T-428/07: Talan väckt den 22 november 2007 – Centre d'Étude et de Valorisation des Algues mot kommissionen	48
2008/C 22/91	Mål T-430/07: Talan väckt den 23 november 2007 – Bodegas Montebello mot harmoniseringsbyrån – Montebello (MONTEBELLO RHUM AGRICOLE)	48
2008/C 22/92	Mål T-432/07: Talan väckt den 29 november 2007 – Frankrike mot kommissionen	49
2008/C 22/93	Mål T-433/07: Talan väckt den 22 november 2007 – Ryanair mot kommissionen	49
2008/C 22/94	Mål T-436/07 P: Överklagande ingett den 30 november 2007 av Nikos Giannopoulos av den dom som personaldomstolen meddelade den 20 september 2007 i mål F-111/06, Giannopoulos mot rådet	50
2008/C 22/95	Mål T-440/07: Talan väckt den 5 december 2007 – Huta Buczek mot kommissionen	50
2008/C 22/96	Mål T-271/06: Förstainstansrättens beslut av den 6 december 2007 – Microsoft mot Kommissionen	51

Europeiska unionens personaldomstol

2008/C 22/97	Mål F-65/05: Personaldomstolens dom (andra avdelningen) av den 13 december 2007 – Wandschneider mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Bedömning – Rapport om karriärutveckling – Bedömningen för år 2003 – Talan om ogiltigförklaring – Motivering – Uppenbart oriktig bedömning)	52
2008/C 22/98	Mål F-95/05: Personaldomstolens dom av den 13 december 2007 – N mot kommissionen (Personalmål – Tillfälligt anställda – Rekrytering – Tjänst som förvaltningschef – Tredjeland – Förtroendeläkarens negativa utlåtande)	52
2008/C 22/99	Mål F-130/05: Personaldomstolens (andra avdelningen) dom av den 13 december 2007 – Carlos Alberto Soares mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Återupprättande av karriär – Ingen betygsrapport – Jämförelse av kvalifikationerna – Begäran enligt artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna – Upptagande till sakprövning – Ny och väsentlig omständighet)	53

2008/C 22/100	Mål F-28/06: Personaldomstolens (andra avdelningen) dom av den 13 december 2007 – Wandschneider mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Utvärdering – Rapport om karriärutveckling – Utvärderingsomgången 2004 – Talan om ogiltigförklaring – Motivering – Uppenbart oriktig bedömning)	53
2008/C 22/101	Mål F-42/06: Personaldomstolens dom (andra avdelningen) av den 13 december 2007 – Sundholm mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Bedömning – Rapport om karriärutveckling – Bedömningsförfarandet år 2004 – Målsättningar och bedömningskriterier – Skadestånd)	53
2008/C 22/102	Mål F-73/06: Personaldomstolens dom (andra avdelningen) av den 13 december 2007 – Van Neyghem mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Allmänt uttagningsprov – Bedömning av det skriftliga provet – Tidsfrist för klagomål – Upptagande till sakprövning – Motiveringsskyldighet)	54
2008/C 22/103	Mål F-108/06: Personaldomstolens dom (andra avdelningen) av den 13 december 2007 – Basili mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Bedömning – Rapport om karriärutveckling – Bedömningsförfarandet för år 2004 – Talan om ogiltigförklaring – Personalrepresentanter – Yttrande från ad hoc-gruppen)	54
2008/C 22/104	Mål F-27/07: Personaldomstolens dom (andra avdelningen) av den 13 december 2007 – Sundholm mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Bedömning – Karriärutvecklingsrapport – Bedömningsomgång 2001/2002 – Frånvaro av medicinska skäl – Verkställande av en dom av förstainstansrätten – Artikel 233 EG)	54
2008/C 22/105	Mål F-40/06: Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 6 december 2007 – Marcuccio mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Ansökan om information avseende personliga tillhörigheter som avsänts från tjänsteorten till hemvistorten – Anledning saknas att ta ställning i saken – Skadeståndsbegäran uppenbarligen oggrundad)	55
2008/C 22/106	Mål F-23/07: Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 19 oktober 2007 – M mot Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) (Personalmål – Tjänstemän – Invaliditet – Invaliditetskommitté – Beslut att inte sammankalla – Uppenbart att talan skall avvisas)	55
2008/C 22/107	Mål F-99/07: Talan väckt den 28 september 2007 – Bernard mot Europol	55
2008/C 22/108	Mål F-108/07: Talan väckt den 15 oktober 2007 – Bart Nijs mot Europeiska revisionsrätten	56
2008/C 22/109	Mål F-124/07: Talan väckt den 23 oktober 2007 – Behmer mot parlamentet	56
2008/C 22/110	Mål F-126/07: Talan väckt den 30 oktober 2007 – Van Beers mot kommissionen	57
2008/C 22/111	Mål F-127/07: Talan väckt den 30 oktober 2007 – Coto Moreno mot kommissionen	57
2008/C 22/112	Mål F-3/07: Personaldomstolens beslut av den 5 december 2007 – Moschonaki mot Europeiska fonden för förbättring av arbetsvillkor	58
2008/C 22/113	Mål F-71/07: Personaldomstolens beslut av den 28 november 2007 – Karatzoglou mot Europeiska byrån för återuppbyggnad (EAR)	58

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH
ORGAN

DOMSTOLEN

*(2008/C 22/01)***Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning***

EUT C 8, 12.1.2008

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 315, 22.12.2007

EUT C 297, 8.12.2007

EUT C 283, 24.11.2007

EUT C 269, 10.11.2007

EUT C 247, 20.10.2007

EUT C 235, 6.10.2007

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (första avdelningen) av den 6 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien)) – Federconsumatori, Adiconsum, ADOC, Ercole Pietro Zucca (C-463/04) och Associazione Azionariato Diffuso dell'AEM SpA, Filippo Cuccia, Giacomo Fragapane, Pietro Angelo Puggioni, Annamaria Sanchirico, Sandro Sartorio (C-464/04) mot Comune di Milano

(Förenade målen C-463/04 och C-464/04) ⁽¹⁾

(Artikel 56 EG — Fri rörlighet för kapital — Restriktioner — Privatiserade företag — En nationell bestämmelse enligt vilken det i ett aktiebolags bolagsordning kan anges att staten eller ett offentligt organ som innehar aktier i bolaget skall ha möjlighet att direkt utse en eller flera styrelseledamöter)

(2008/C 22/02)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Federconsumatori, Adiconsum, ADOC, Ercole Pietro Zucca (C-463/04) och Associazione Azionariato Diffuso dell'AEM SpA, Filippo Cuccia, Giacomo Fragapane, Pietro Angelo Puggioni, Annamaria Sanchirico, Sandro Sartorio (C-464/04)

Motpart: Comune di Milano

Ytterligare deltagare i rättegången: AEM SpA (C-463/04 och C-464/04), Edison SpA (C-463/04)

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Tolkning av artikel 56 EG – En nationell bestämmelse enligt vilken offentliga organ ges rätt att direkt utse styrelseledamöter eller revisorer i privata bolag

Domslut

Artikel 56 EG skall tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse – såsom artikel 2449 i den italienska civillagen, enligt vilken det i ett aktiebolags bolagsordning kan anges att staten eller ett offentligt organ som innehar aktier i bolaget skall ha befogenhet att direkt utse en eller flera styrelseledamöter – som ensam eller, såsom i målen vid den nationella domstolen, jämförd med en annan bestämmelse – såsom artikel 4 i lagdekret nr 332 av den 31 maj 1994, som efter ändring omvandlades till lag nr 474 av den 30 juli 1994, i dess lydelse enligt lag nr 350 av den 24 december 2003, i vilken staten eller ett offentligt organ ges rätt att delta i valet av de styrelseledamöter som den inte utsett direkt, efter omröstning på grundval av listor – är sådan att staten eller organet härigenom erhåller kontrollbefogenheter som inte står i proportion till ägarandelen.

⁽¹⁾ EUT C 249, 14.10.2006.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 6 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-280/05) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Statligt stöd — Oförenligt med den gemensamma marknaden — Skyldighet att återkräva stödet — Underlåtenhet att verkställa)

(2008/C 22/03)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Di Bucci och E. Righini)

Svarande: Republiken Italien (ombud: I.M. Braguglia och advokaten D. Del Gaizo)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artiklarna 2–4 i kommissionens beslut 2004/800/EG av den 30 mars 2004, genom vilket den stödordning som Italien har genomfört avseende bråds-kande åtgärder för att slå vakt om arbetstillfällena på företag i ekonomiska svårigheter som omfattas av ett särskilt insolvensförfarande (amministrazione straordinaria) och har fler än 1 000 anställda förklarats oförenlig med den gemensamma marknaden (stöd nr CR 62/2003, tidigare NN 7/2003 – Italien) (EUT L 352, s. 10) – Underlåtelse att inom den angivna fristen vidta nödvändiga åtgärder för att återkräva det stöd som förklarats oförenligt med den gemensamma marknaden

Domslut

1) Republiken Italien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 2 och 3 i kommissionens beslut 2004/800/EG av den 30 mars 2004 om den stödordning som Italien har genomfört avseende bråds-kande åtgärder för att främja sysselsättningen genom att genom att inte inom den angivna fristen vidta nödvändiga åtgärder för att återkräva det stöd som har beviljats stödmottagarna och som förklarats vara rättsstridiga och oförenliga med den gemensamma marknaden.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 229, 17.9.2005.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 6 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Münster – Tyskland) – Columbus Container Services BVBA & Co mot Finanzamt Bielefeld-Innenstadt

(Mål C-298/05) (¹)

(Artiklarna 43 EG och 56 EG — Skatt på inkomst och på förmögenhet — Villkor för beskattning av vinsten i en etablering belägen i en annan medlemsstat — Avtal för att undvika dubbelbeskattning — Metoder för undantagande av inkomsten eller avräkning för skatten)

(2008/C 22/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Münster

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Columbus Container Services BVBA & Co

Motpart: Finanzamt Bielefeld-Innenstadt

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Finanzgericht Münster (Tyskland) – Tolkning av artiklarna 43 EG, 56 EG, 57 EG och 58 EG – Etableringsfrihet och fri rörlighet för kapital – CFC inkomster med karaktären av investerat kapital som härrör från en i Tyskland obegränsat skattskyldig persons driftsställe i utlandet – Nationell bestämmelse i vilken den utländska skatten på inkomster som härrör från utlandet avräknas från den inhemska skatten, vilket strider mot dubbelbeskattningsavtalet med Belgien, enligt vilket dubbelbeskattning skall undvikas genom undantagandemetoden

Domslut

Artiklarna 43 EG och 56 EG skall tolkas så, att de inte utgör hinder för en medlemsstats skattelagstiftning enligt vilken sådan inkomst som en person med hemvist i landet uppbär av kapital som placerats i en etablering med säte i en annan medlemsstat inte undantas från skatteplikt avseende inhemsk inkomstskatt, trots att det finns ett avtal för att undvika dubbelbeskattning vilket ingåtts med den medlemsstat där etableringen har sitt säte, utan påförs nationell inkomstskatt från vilken den skatt som påförts i den andra medlemsstaten avräknas.

(¹) EUT C 271 av den 29.10.2005.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 29 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike

(Mål C-393/05) (¹)

(Förordning (EEG) nr 2092/91 — Ekologisk produktion av jordbruksprodukter — Privata kontrollorgan — Krav på ett driftställe eller en permanent infrastruktur i den medlemsstat där tjänsterna tillhandahålls — Skäl — Utövande av offentlig makt — Artikel 55 EG — Konsumentskydd)

(2008/C 22/05)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Traversa och G. Braun)

Svarande: Republiken Österrike (ombud: C. Pesendorfer)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 49 EG – Frihet att tillhandahålla tjänster – Krav på att organ som kontrollerar ekologiskt producerade produkter och som har godkänts i en annan medlemsstat skall ha ett driftställe eller en permanent infrastruktur i Österrike

Domslut

1) Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49 EG genom att kräva att privata organ som kontrollerar ekologiskt producerade produkter och som har godkänts i en annan medlemsstat skall ha ett driftställe i Österrike för att få tillhandahålla kontrolltjänster där.

2) Republiken Österrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 10, 14.01.2006.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 29 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-404/05) (¹)

(Förordning (EEG) nr 2092/91 — Ekologisk produktion av jordbruksprodukter — Privata kontrollorgan — Krav på ett driftställe eller en permanent infrastruktur i den medlemsstat där tjänsterna tillhandahålls — Skäl — Utövande av offentlig makt — Artikel 55 EG — Konsumentskydd)

(2008/C 22/06)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Traversa och G. Braun)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma och C. Schulze-Bahr)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 49 EG – Frihet att tillhandahålla tjänster – Krav på att organ som kontrollerar ekolo-

giskt producerade produkter och som har godkänts i en annan medlemsstat skall ha ett driftställe eller en permanent infrastruktur i Österrike

Domslut

1) Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49 EG genom att kräva att privata organ som kontrollerar ekologiskt producerade produkter och som har godkänts i en annan medlemsstat skall ha ett driftställe i Tyskland för att få tillhandahålla kontrolltjänster där.

2) Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 10, 14.01.2006.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 6 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-456/05) (¹)

(Fördragsbrott — Artikel 43 EG — Psykoterapeuter anslutna till den lagstadgade sjukförsäkringen — Kvotsystem — Undantag i form av övergångsbestämmelser — Proportionalitet — Upptagande till sakprövning)

(2008/C 22/07)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Støvlbæk och S. Grünheid)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma och U. Forsthoff)

Saken

Talan om fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 43 EG – Övergångsbestämmelser om tillstånd för att bedriva verksamhet som psykoterapeut, enligt vilka tillstånd förutsätter att en tidigare verksamhet bedrivits inom ramen för det nationella sjukförsäkringssystemet

Domslut

1) Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 43 EG genom att tillämpa övergångsbestämmelser eller bestämmelser avseende "förvärvade rättigheter", med stöd av vilka psykoterapeuter kan få tillstånd eller auktorisation oberoende av gällande regler om anslutning till den lagstadgade sjukförsäkringen, enbart på psykoterapeuter som i en region i Tyskland har utövat sin verksamhet inom ramen för den tyska lagstadgade sjukförsäkringen och inte beakta jämförbar eller likartad yrkesverksamhet som psykoterapeuter har utövat i andra medlemsstater.

2) Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 86, 8.4.2006.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 29 november 2007 – Beatriz Salvador García mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-7/06 P) (¹)

(Överklagande — Tjänstemän — Lön — Utlandstillägg — Villkor som föreskrivs i artikel 4.1 a andra strecksatsen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna — Uttrycket "arbete som utförts för en annan stat")

(2008/C 22/08)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Beatriz Salvador García (ombud: R. García-Gallardo Gil-Fournier, D. Domínguez Pérez och A. Sayagués Torres, abogados)

i vilket den andra parten är: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall, i egenskap av ombud, J. Gutiérrez Gisbert, J. Rivas Andrés och M. Canal, abogados)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (första avdelningen) den 25 oktober 2005 i mål T-205/02, Salvador García mot kommissionen. Genom denna dom ogillade förstainstansrätten klagandens talan om ogiltigförklaring av det beslut som Europeiska gemenskapernas kommission fattade den 27 mars 2002, att inte

tillerkänna henne utlandstillägg enligt artikel 4.1 i bilaga VII till Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna liksom övriga tillägg som följer med detta tillägg.

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) Beatriz Salvador García skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 60, 11.3.2006.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 29 november 2007 – Anna Herrero Romeu mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-8/06 P) (¹)

(Överklagande — Tjänstemän — Lön — Utlandstillägg — Villkor som föreskrivs i artikel 4.1 a andra strecksatsen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna — Uttrycket "arbete som utförts för en annan stat")

(2008/C 22/09)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Anna Herrero Romeu (ombud: R. García-Gallardo Gil-Fournier, D. Domínguez Pérez och A. Sayagués Torres, abogados)

i vilket den andra parten är: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall, i egenskap av ombud, J. Rivas Andrés och M. Canal, abogados)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (första avdelningen) den 25 oktober 2005 i mål T-298/02, Herrero Romeu mot kommissionen. Genom denna dom ogillade förstainstansrätten klagandens talan om ogiltigförklaring av det beslut som Europeiska gemenskapernas kommission fattade den 10 juni 2002, att inte tillerkänna henne utlandstillägg enligt artikel 4.1 i bilaga VII till Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna liksom övriga tillägg som följer med detta tillägg

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) Anna Herrero Romeu skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 60, 11.3.2006.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 29 november 2007 – Tomás Salazar Brier mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-9/06 P) (¹)

(Överklagande — Tjänstemän — Lön — Utlandstillägg — Villkor som föreskrivs i artikel 4.1 a andra strecksatsen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna — Uttrycket "arbete som utförts för en annan stat")

(2008/C 22/10)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Tomás Salazar Brier (ombud: R. García-Gallardo Gil-Fournier, D. Domínguez Pérez och A. Sayagués Torres, abogados)

i vilket den andra parten är: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall, i egenskap av ombud, J. Gutiérrez Gisbert, J. Rivas Andrés och M. Canal, abogados.)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (första avdelningen) den 25 oktober 2005 i mål T-83/03, Salazar Brier mot kommissionen. Genom denna dom ogillade förstainstansrätten klagandens talan om ogiltigförklaring av dels Europeiska gemenskapernas kommissions beslut av den 24 februari 2003 om tyst avslag på hans klagomål innehållande ett yrkande att tillerkännas utlandstillägg enligt artikel 4.1 i bilaga VII till Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna liksom övriga tillägg som följer med detta tillägg, dels beslutet av den 24 mars 2003 att uttryckligen avslå hans klagomål.

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) Tomás Salazar Brier skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 60, 11.3.2006.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 29 november 2007 – Rafael de Bustamante Tello mot Europeiska unionens råd

(Mål C-10/06 P) (¹)

(Överklagande — Tjänstemän — Lön — Utlandstillägg — Villkor som föreskrivs i artikel 4.1 a andra strecksatsen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna — Uttrycket "arbete som utförts för en annan stat")

(2008/C 22/11)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Rafael de Bustamante Tello (ombud: R. García-Gallardo Gil-Fournier, D. Domínguez Pérez och A. Sayagués Torres, abogados)

i vilket den andra parten är: Europeiska unionens råd (ombud: M. Simm och D. Canga Fano)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 25 oktober 2005 i mål T-368/03, de Bustamante Tello mot rådet. Genom denna dom ogillade förstainstansrätten klagandens talan om ogiltigförklaring av det beslut som Europeiska unionens råd fattade den 28 juli 2003, att inte tillerkänna honom utlandstillägg enligt artikel 4.1 i bilaga VII till Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna liksom övriga tillägg som följer med detta tillägg.

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) Rafael de Bustamante Tello skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 60, 11.3.2006.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 6 december 2007 – Luigi Marcuccio mot Europeiska gemenskapernas kommission(Mål C-59/06 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Tjänstemän — Anställning i ett tredjeland — Ändrad tjänsteplacering och ändrad placering av innehavaren av tjänsten — Principen om rätten till försvar — Inneboende — Bevisbörda)

(2008/C 22/12)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (ombud: L. Garofalo, avvocato)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och C. Berardis-Kayser, ombud, och A. Dal Ferro, avvocato)

Saken

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (femte avdelningen) meddelade den 24 november 2005 i mål T-236/02, Marcuccio mot kommissionen, genom vilken förstainstansrätten ogillade en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att flytta sökandens tjänst från kommissionens delegation i Luanda (Angola) till Bryssel, och om skadestånd

Domslut

- 1) Den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt meddelade den 24 november 2005 i mål T-236/02, Marcuccio mot kommissionen, upphävs.
- 2) Målet återförvisas till Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt.
- 3) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

⁽¹⁾ EUT C 96, 22.4.2006.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 29 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien(Mål C-119/06) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Åsidosättande av direktiv 92/50/EEG om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster — Tilldelning av ett kontrakt utan anbudsinfordran — Tilldelning avseende hälsovårdstransporttjänster i Toscana)

(2008/C 22/13)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: X. Lewis och D. Recchia, samt M. Mollica, avocat)

Svarande: Republiken Italien (ombud: I. Braguglia, samt G. Fiengo och S. Varone, avocats)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artiklarna 11, 15 och 17 i rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT L 290, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139) – Tilldelning av ett kontrakt utan lämplig publicering – Tilldelning avseende hälsovårdstransporttjänster i Toscana

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 131, 3.6.2006.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 29 november 2007 – Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH och Stadtwerke Uelzen GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission, E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG och Hamburgische Electricitäts-Werke AG

(Mål C-176/06 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Stöd som tyska myndigheter påstås ha beviljat till kärnkraftverk — Bestämmelser om nedläggning av kärnkraftverk och omhändertagande av radioaktivt avfall — Talan vid förstainstansrätten kan inte upptas till sakprövning — Grund som avser tvingande rätt)

(2008/C 22/14)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH och Stadtwerke Uelzen GmbH (ombud: D. Fouquet och P. Becker, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Kreuzschitz), E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG, Hamburgische Electricitäts-Werke AG (ombud: U. Karpenstein och D. Sellner, Rechtsanwälte)

Saken

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (fjärde avdelningen) meddelade den 26 januari 2006 i mål T-92/02, Stadtwerke Schwäbisch Hall m.fl. mot kommissionen, genom vilken förstainstansrätten ogillade talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C (2001) 3967 slutlig av den 11 december 2001 varigenom fastställdes att undantag från skatteplikt för kärnkraftverks avsättningar av medel för omhändertagande av radioaktivt avfall och nedläggning av anläggningar i Förbundsrepubliken Tyskland inte utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG – Skyldighet för kommissionen att inleda ett sådant kontradiktoriskt förfarande som föreskrivs i artikel 88.2 EG för det fall bedömningen är förenad med svårigheter eller det föreligger oklarheter

Domslut

- 1) Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts dom av den 26 januari 2006 i mål T-92/02, Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH m.fl. mot kommissionen, upphävs.
- 2) Den talan som Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH och Stadtwerke Uelzen GmbH väckt vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C (2001) 3967 slutlig av den 11 december 2001, varigenom fastställdes att undantag från skatteplikt för kärnkraftverks avsättningar av medel för omhändertagande av radioaktivt avfall och nedläggning av anläggningar i Förbundsrepubliken Tyskland inte utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG, avvisas.

- 3) Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH och Stadtwerke Uelzen GmbH skall ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

⁽¹⁾ EUT C 131, 3.6.2006.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 22 november 2007 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht Tyskland) – Deutsche Telekom AG mot Bundesrepublik Deutschland

(Mål C-262/06) ⁽¹⁾

(Telekommunikationssektorn — Samhällsomfattande tjänster och användarnas rättigheter — Begreppet ”skyldighet” som tillfälligt skall bibehållas — Artikel 27 första stycket i direktiv 2002/21/EG (ramdirektiv) och artikel 16.1 a i direktiv 2002/22/EG (direktiv om samhällsomfattande tjänster) — Taxor för tillhandahållande av taltelefonitjänster — Skyldighet att inhämta myndighets godkännande)

(2008/C 22/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht Tyskland

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Deutsche Telekom AG

Motpart: Bundesrepublik Deutschland

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Bundesverwaltungsgericht – Tolkning av artikel 27 första meningen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, s. 33) och av artikel 16.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) (EGT L 108, s. 51) – Begreppet ”skyldigheter” som under en övergångsperiod skall behållas av medlemsstaterna – Tidigare system för godkännande av avgifter för taltelefonitjänster till slutanvändare som tillhandahålls av ett företag med dominerande ställning

Domslut

Artikel 27 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) och artikel 16.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) skall tolkas så, att en skyldighet, som stadgas i nationell lagstiftning som gällde före det regelverk som följer av nämnda direktiv, att inhämta godkännande av taxor avseende taltelefonitjänster till slutkunder som tillhandahålls av företag med dominerande ställning på denna marknad, såsom den skyldighet som föreskrivs i 25 § lagen om telekommunikation av den 25 juli 1996 (Telekommunikationsgesetz) samt förvaltningsbeslut varigenom en sådan skyldighet fastställs, tillfälligtvis skall bibehållas.

(¹) EUT C 212, 2.9.2006.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 6 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Ursula Voß mot Land Berlin

(Mål C-300/06) (¹)

(Artikel 141 EG — Principen om lika lön för män och kvinnor — Tjänstemän — Mertidsarbete — Indirekt diskriminering av deltidsanställda kvinnliga arbetstagare)

(2008/C 22/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ursula Voß

Motpart: Land Berlin

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Bundesverwaltungsgericht – Tolkning av artikel 141 EG – Nationell bestämmelse enligt vilken både deltids- och heltidsanställda arbetstagare erhåller lägre ersättning för övertid än för ordinarie arbetstid – Deltidsanställd lärarinna som därtill arbetar övertid och som erhåller en ersättning som är lägre än den ersättning hon skulle ha erhållit om samma antal arbetstimmar fullgjorts inom ramen för

en heltidsanställning – Indirekt diskriminering av kvinnliga arbetstagare

Domslut

Artikel 141 EG skall tolkas så att den utgör hinder för sådana nationella bestämmelser om offentliganställda tjänstemäns löner som de som är aktuella i målet vid den nationella domstolen, enligt vilka övertid – såväl för heltidsanställda som för deltidsanställda tjänstemän – definieras som arbetstid som fullgörs utöver den individuella ordinarie arbetstiden och enligt vilka timlönen vid övertidsarbete är lägre än timlönen vid arbete inom ramen för den individuella ordinarie arbetstiden, vilket innebär att deltidsarbetande tjänstemän har lägre lön än heltidsarbetande tjänstemän för den tid de arbetar utöver sin ordinarie individuella arbetstid upp till det antal timmar en heltidsarbetande tjänsteman är skyldig att fullgöra inom ramen för sin ordinarie arbetstid. Detta gäller under förutsättning att

— det bland samtliga arbetstagare som omfattas av de aktuella bestämmelserna är en betydligt större andel kvinnliga än manliga arbetstagare som påverkas,

och

— särbehandlingen inte motiveras av sakliga skäl som helt saknar samband med diskriminering på grund av kön.

(¹) EUT C 96, 22.4.2006.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 22 november 2007 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Mercantil – Spanien) – Alfredo Nieto Nuño mot Leonci Monlleó Franquet

(Mål C-328/06) (¹)

(Varumärken — Direktiv 89/104/EEG — Artikel 4.2 d — Varumärken som är välkända i en medlemsstat i den mening som avses i artikel 6 bis i Pariskonventionen — Kännedom om varumärket — Geografisk omfattning)

(2008/C 22/17)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Alfredo Nieto Nuño

Svarande: Leonci Monlleó Franquet

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Juzgado de lo Mercantil – Tolkning av artikel 4 i rådets direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178) – Begreppet välkänt – Frågan huruvida ett varumärke kan vara känt eller inarbetat endast i ett begränsat territoriellt område, såsom en autonom region, ett distrikt, ett "område" eller en stad, beroende på vilken vara eller tjänst som är i fråga och varumärkets adressater

Domslut

Artikel 4.2 d i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar skall tolkas så, att det äldre varumärket skall vara välkänt i hela registre-ringsmedlemsstaten eller i en väsentlig del av denna medlemsstat.

(¹) EUT C 237, 30.9.2006.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 6 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-401/06) (¹)

(Fördragsbrott — Skatt — Sjätte mervärdesskattedirektivet — Tillhandahållande av tjänster — Testamentsexekutor — Platsen för tillhandahållande — Artikel 9.1 och 9.2 e)

(2008/C 22/18)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Triantafyllou)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 9.2 e i rådets sjätte direktiv 77/388/EG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 13.6.1977, s. 1) – Tjänster tillhandahållna av testamentsexekutorer åt kunder som är etablerade utanför gemenskapen eller åt skattskyldiga personer som är etablerade i gemenskapen men inte i samma land som leverantören – Platsen för tillhandahållande av tjänsten – Kvalificering av testamentsexekutors verksamhet

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sin rättegångskostnad och ersätta Förbundsrepubliken Tysklands rättegångskostnad.*

(¹) EUT C 294, 2.12.2006.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 29 november 2007 – Republiken Italien mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-417/06 P) (¹)

(Överklagande — Upptagande till sakprövning — Struktur-fonder — Finansiering av gemenskapsinitiativ — Ändringar av den vägledande fördelningen — Verkställande av den avdöma saken)

(2008/C 22/19)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Republiken Italien (ombud: I. Braguglia, D. Del Gazio och G. Albenizo, avvocati dello Stato)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. de March och L. Flynn, samt A. Dal Ferro, avvocato)

Saken

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (fjärde avdelningen) meddelade den 13 juli 2006 i mål T-225/04, Italien mot kommissionen, genom vilken förstainstansrätten ogillade talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2003) 3971 slutligt av den 26 november 2003 om fastställande av en vägledande fördelning mellan medlemsstaterna av åtagandebe-myndiganden inom ramen för gemenskapsinitiativ för perioden 1994–1999, samt alla därmed sammanhängande och tidigare handlingar.

Domslut

- 1) *Överklagandet ogillas.*
- 2) *Republiken Italien skall bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska gemenskapernas kommissions rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 310 av den 16.12.2006.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 27 november 2007 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus – Finland) – C

(Mål C-435/06) ⁽¹⁾

(Civilrättsligt samarbete — Behörighet, erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Materiellt och tidsmässigt tillämpningsområde — Begreppet civilrättsliga frågor — Beslut om omhändertagande och om placering av barn utanför hemmet — Offentligrättsliga åtgärder till skydd för barn)

(2008/C 22/20)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Korkein hallinto-oikeus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: C

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Korkein hallinto-oikeus – Tolkning av artiklarna 1.1 b, 1.1 d och 64 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EGT L 338, s. 1) – Materiellt tillämpningsområde – Erkännande och verkställighet av ett förvaltningsbeslut, som fastställts av domstol, angående tvångsplacering av barn utom familjen – Offentligrättsliga åtgärder till skydd för barn

Domslut

- 1) Artikel 1.1 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 2116/2004 av den 2 december 2004, skall tolkas så, att ett enda beslut om att omedelbart omhänderta och placera ett barn utanför det egna hemmet i ett familjehem omfattas av begreppet civilrättsliga frågor i den mening som avses i denna förordning, när detta beslut har fattats med stöd av offentligrättsliga bestämmelser om skydd för barn.
- 2) Förordning nr 2201/2003, i dess lydelse enligt förordning nr 2116/2004, skall tolkas så, att harmoniserade nationella bestämmelser om erkännande och verkställighet av förvaltningsbe-

slut om omhändertagande och placering av personer, som antagits inom ramen för det nordiska samarbetet, inte kan tillämpas på ett sådant beslut om omhändertagande av ett barn som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning.

- 3) Med förbehåll för den bedömning av de faktiska omständigheterna som den nationella domstolen är ensam behörig att göra, skall förordning nr 2201/2003 tolkas på så sätt att den är tillämplig i tidsmässigt hänseende i ett sådant mål som det vid den nationella domstolen.

⁽¹⁾ EUT C 326, 30.12.2006.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 6 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien – Österrike) – Gabriele Walderdorff mot Finanzamt Waldviertel

(Mål C-451/06) ⁽¹⁾

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artikel 13 B b — Undantag från skatteplikt — Utarrendering och uthyrning av fast egendom — Utarrendering av en fiskerätt)

(2008/C 22/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gabriele Walderdorff

Motpart: Finanzamt Waldviertel

Saken

Tolkning av artikel 13 B b i rådets sjätte direktiv av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) – Undantag från skatteplikt – Begreppet tillhandahållande av tjänster som har samband med fast egendom – Uthyrning och utarrendering mot vederlag av fiskerätter

Domslut

Artikel 13 B b i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund skall tolkas så, att en upplåtelse mot vederlag av rätten att bedriva fiske, enligt ett avtal om arrende som slutits för en period av tio år, av ägaren till det vatten till vilket denna rätt har beviljats samt av innehavaren av fiskerätten till ett vatten som är beläget på det allmännas mark, inte utgör ett arrende och inte heller någon uthyrning av fast egendom, i den mån upplåtelsen inte omfattar rätten att ta den berörda fasta egendomen i besittning och inte heller rätten att utestänga alla andra personer från denna rätt.

(¹) EUT C 326 av den 30.12.2006.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 6 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Hof van beroep te Antwerpen (Belgien)) – BVBA Van Landeghem mot Belgische Staat

(Mål C-486/06) (¹)

(Gemensamma tulltaxan — Kombinerade nomenklaturen — Tullklassificering — Nummer 8703 och 8704 — Motorfordon av pickuptyp)

(2008/C 22/22)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: BVBA Van Landeghem

Motpart: Belgische Staat

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Hof van beroep te Antwerpen – Tolkning av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen (EGT L 256, s. 1) – Under tulltaxenummer 8703 och 8704 – Klassificering av ett pickupmotorfordon bestående av en sluten kabin som tjänar som passagerarutrymme och ett lastflak som inte är högre än 50 centimeter, med exklusiv inredning, ABS, bensinmotor på mellan 4–8 liter cylindervolym, fyrhjulsdraft och exklusiva sportfälgar.

Domslut

Pickupfordonen i fråga i målet vid den nationella domstolen, vilka består av dels en sluten hytt som tjänar som passagerarutrymme med ihopfällbara eller löstagbara säten med trepunktssäkerhetsbälten bakom förarplatsen, dels ett från hytten avskilt lastflak som inte är högre än 50 centimeter, vilket endast kan öppnas från baksidan och som saknar anordningar för fastsättande av last, och vilka dels är försedda med exklusiv inredning med många tillval (inklusive elektriskt justerbara säten, lädersäten, elektriskt styrda speglar och fönster, stereo med cd-spelare etc.), dels är utrustade med låsningsfria bromsar (ABS), en bensinmotor med en cylindervolym på 4–8 liter, automatisk växellåda och en mycket hög bränsleförbrukning, fyrhjulsdraft samt med exklusiva (sport)fälgar skall med anledning av deras allmänna utseende och samtliga kännetecken klassificeras enligt nummer 8703 i kombinerade nomenklaturen, som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt bilagorna till kommissionens förordning (EG) nr 3115/94 av den 20 december 1994, kommissionens förordning (EG) nr 3009/95 av den 22 december 1995 och kommissionens förordning (EG) nr 1734/96 av den 9 september 1996.

(¹) EUT C 20, 27.1.2007.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 29 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Malta

(Mål C-508/06) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 96/59/EG — Artikel 11 — Avfallshantering — Bortskaffande av polyklorerade bifenyler och polyklorerade terfenyler — Underlåtenhet att lämna underrättelse om de planer och utkast som krävs)

(2008/C 22/23)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Konstantinidis och D. Lawunmi)

Svarande: Republiken Malta (ombud: S. Camilleri och L. Farrugia)

Saken

Fördragsbrott – Artikel 11 i rådet direktiv 96/59/EG av den 16 september 1996 om bortskaffande av polyklorerade bifenyler och polyklorerade terfenyler (PCB/PCT) (EGT L 243, s. 31) – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen, utarbeta och underrätta kommissionen de förteckningar avseende planer, utkast och sammanfattningar som föreskrivs i direktivet

Domslut

1) Republiken Malta har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11 i rådets direktiv 96/59/EG av den 16 september 1996 om bortskaffande av polyklorerade bifenyler och polyklorerade terfenyler (PCB/PCT), jämförd med artikel 54 i akten om villkoren för Republiken Tjeckien, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen, genom att inte lämna underrättelse om de planer och utkast som krävs enligt artikel 11 i nämnda direktiv.

2) Republiken Malta skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 56, 10.3.2007.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 6 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Ferriere Nord SpA

(Mål C-516/06 P) (¹)

(Överklagande — Konkurrens — Kommissionens beslut — Böter — Verkställighet — Förordning (EEG) nr 2988/74 — Preskription — Rättsakt som går någon emot — Avvisning)

(2008/C 22/24)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Di Bucci och F. Amato)

Övrig part i målet: Ferriere Nord SpA (ombud: W. Viscardini och G. Donà, avvocati)

Saken

Överklagande av förstainstansrättens dom (första avdelningen) av den 27 september 2006 i mål T-153/04, Ferriere Nord mot kommissionen, genom vilken förstainstansrätten ogiltigförklarade kommissionens beslut, vilka meddelades genom en postförsändelse av den 5 februari 2004 och genom ett telefaxmeddelande av den 13 april 2004, angående den resterande skulden avseende de böter som ålagts Ferriere Nord SpA genom kommissionens beslut 89/515/EEG av den 2 augusti 1989 om ett förfarande enligt artikel 85 i EEG fördraget (IV/31.553 – Svetsade armeringsnät)

Domslut

1) Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts dom av den 27 september 2006 i mål T-153/04, Ferriere Nord mot kommissionen, upphävs.

2) Ferriere Nord SpA:s talan om ogiltigförklaring av Europeiska gemenskapernas kommissions beslut, meddelade genom postförsändelse av den 5 februari 2004 och genom telefaxmeddelande av den 13 april 2004, angående den resterande skulden avseende de böter som ålagts Ferriere Nord SpA genom kommissionens beslut 89/515/EEG av den 2 augusti 1989 om ett förfarande enligt artikel 85 i EEG fördraget (IV/31.553 – Svetsade armeringsnät) avvisas.

3) Ferriere Nord SpA skall ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

(¹) EUT C 42, 24.2.2007.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 29 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-6/07) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2002/74/EG — Skydd för arbetstagare — Arbetsgivarens insolvens)

(2008/C 22/25)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Enegren och R. Vidal Puig)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: F. Díez Moreno)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtelse att inom den föreskrivna fristen vidta nödvändiga åtgärder för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/74/EG av den 23 september 2002 om ändring av rådets direktiv 80/987/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens (EGT L 270, s. 10)

Domslut

1) Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/74/EG av den 23 september 2002 om ändring av rådets direktiv 80/987/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2) Konungariket Spanien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 56, 10.3.2007.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 29 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-34/07) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2003/109/EG — Varaktigt bosatta tredjelandsmedborgare — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2008/C 22/26)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Condou-Duande)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: C. Schiltz)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen ha antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (EUT L 16, 2004, s. 44)

Domslut

1) Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning genom att inte inom föreskriven tidsfrist anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2) Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 69, 24.3.2007.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 6 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-57/07) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2003/86/EG — Rätt till familjeåterförening — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2008/C 22/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Condou-Durande)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: C. Schiltz)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen vidta nödvändiga åtgärder för att följa rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, s. 12)

Domslut

1) Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2) Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 95, 28.4.2007.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 29 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike

(Mål C-67/07) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 2004/24/EG — Traditionella växtbaserade läkemedel — Gemenskapsregler — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2008/C 22/28)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Stromsky)

Svarande: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och R. Loosli-Surrans)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen vidta nödvändiga åtgärder för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/24/EG av den 31 mars 2004 om ändring, avseende traditionella växtbaserade läkemedel, av direktiv 2001/83/EG om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EUT L 136, s. 85)

Domslut

1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/24/EG av den 31 mars 2004 om ändring, avseende traditionella växtbaserade läkemedel, av direktiv 2001/83/EG om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 95, 28.4.2007.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 29 november 2007 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen (Sverige)) – Kerstin Sundelind Lopez mot Miguel Enrique Lopez Lizazo

(Mål C-68/07) ⁽¹⁾

(Förordning (EG) nr 2201/2003 — Artiklarna 3, 6 och 7 — Domstols behörighet — Erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar — Behörig domstol i mål om äktenskapsskillnad — Svarande som är medborgare och har hemvist i tredjeland — Nationella behörighetsbestämmelser om exorbitant forum)

(2008/C 22/29)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Kerstin Sundelind Lopez

Motpart: Miguel Enrique Lopez Lizazo

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Högsta domstolen – Tolkning av artiklarna 3, 6 och 7 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, s. 1) – Domstols behörighet i mål om äktenskapsskillnad när svaranden varken har hemvist eller är medborgare i en medlemsstat

Domslut

Artiklarna 6 och 7 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 2116/2004 av den 2 december 2004 med avseende på fördrag med Heliga stolen, skall tolkas så, att när svaranden i ett mål om äktenskapsskillnad varken har hemvist eller är medborgare i en medlemsstat, får domstol i en medlemsstat inte grunda sin behörighet att pröva målet på nationella behörighetsregler, om domstol i en annan medlemsstat är behörig med stöd av artikel 3 i nämnda förordning.

⁽¹⁾ EUT C 82, 14.4.2007.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 6 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike

(Mål C-106/07) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 2000/59/EG — Mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester — Underlåtenhet att utarbeta och genomföra en plan för mottagande och hantering av avfall för varje hamn)

(2008/C 22/30)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Bordes och K. Simonsson)

Svarande: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och A. Hare)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen vidta nödvändiga åtgärder för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester (EGT L 332, s. 81)

Domslut

1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 5.1 och 16.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester genom att inte ha utarbetat och genomfört en plan för mottagande och hantering av avfall för varje hamn.

2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 95, 28.4.2007.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 29 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-112/07) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 2004/80/EG — Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Ersättning till brottsoffer — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2008/C 22/31)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Condou-Durande och E. De Persio)

Svarande: Republiken Italien (ombud: I. Bragulia och D. Del Gaizo, avocat)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 2004/80/EG av den 29 april 2004 om ersättning till brottsoffer (EUT L 261, s. 15).

Domslut

1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2004/80/EG av den 29 april 2004 om ersättning till brottsoffer genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 117, 26.5.2007.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 6 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Sverige

(Mål C-258/07) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 2004/18/EG — Förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2008/C 22/32)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Kukovec och Nyberg)

Svarande: Konungariket Sverige (ombud: A. Falk)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen vidta nödvändiga åtgärder för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114)

Domslut

1) Konungariket Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

2) Konungariket Sverige skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 183, 4.8.2007.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 29 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-263/07) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Felaktigt införlivande — Direktiv 96/61/EG — Artikel 9.4 — Artikel 13.1 — Bilaga I — Samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar — Begreppen ”bästa tillgängliga teknik” och ”regelbunden förnyad bedömning av villkoren i ett driftstillstånd”)

(2008/C 22/33)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Alcover San Pedro och J.-B. Laignelot)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: C. Schiltz)

Saken

Fördragsbrott – Felaktigt införlivande av artiklarna 9.4 och 13.1 samt bilaga I i rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (EGT L 257, s. 26) – Begreppen ”bästa tillgängliga teknik” och ”regelbunden förnyad bedömning” av villkoren i ett driftstillstånd

Domslut

1) Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 9.4 och 13.1 samt bilaga I i rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar genom att inte införliva direktivet på rätt sätt.

2) Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 211, 8.9.2007.

Domstolens beslut av den 4 oktober 2007 – Republiken Finland mot Europeiska gemenskapernas kommission**Domstolens beslut av den 25 oktober 2007 – Bart Nijs mot Europeiska revisionsrätten**(Mål C-457/06 P) ⁽¹⁾(Mål C-495/06 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Talan om ogiltigförklaring — Avvisning — Rättsakt som inte har bindande rättsverkningar — Europeiska gemenskapernas egna medel — Överträdelseförfarande — Artikel 11 i förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 — Dröjsmålsranta — Förhandling för att nå en uppgörelse om villkorad betalning — Skrivelse om avslag)

(Överklagande — Befordring — Befordringsomgången 2003 — Rapport om karriärutveckling — Beslut om slutgiltigt fastställande av rapporten — Beslut att befordra en annan tjänsteman till lönegraden översättare-granskare — Yrkande om ersättning för skada — Uppenbart att överklagande delvis inte kan tas upp till sakprövning och delvis är ogrundat)

(2008/C 22/34)

(2008/C 22/35)

Rättegångsspråk: finska

Rättegångsspråk: franska

Parter**Parter**

Klagande: Republiken Finland (ombud: E. Bygglin)

Klagande: Bart Nijs (ombud: F. Rollinger, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Wilms och P. Aalto)

Övrig part i målet: Europeiska revisionsrätten (ombud: T. Kennedy)

Saken**Saken**

Överklagande av förstainstansrättens beslut (fjärde avdelningen) av den 5 september 2006 i mål T-350/05, Finland mot kommissionen, genom vilket förstainstansrätten fastslog att talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 8 juli 2005, genom vilket kommissionen avvisade Republiken Finlands begäran om att inleda förhandlingar om möjligheterna att genomföra en provisorisk betalning av de tullar för försvarsmaterial som kommissionen begärt inom ramen för ett fördrag-sbrottsförfarande, inte kan tas upp till sakprövning – Rättsakter mot vilka talan kan väckas

Överklagande av den dom som meddelades av förstainstansrätten (andra avdelningen) den 3 oktober 2006 i mål T-171/05, Nijs mot revisionsrätten, genom vilken dels talan om ogiltigförklaring av beslutet att slutgiltigt fastställa sökandens rapport om karriärutveckling för befordringsomgången 2003, av beslutet om att tilldela sökanden meritpoäng för befordringsomgången 2003, av beslutet att inte befordra sökanden år 2004, och av beslutet att avslå det klagomål som framställdes mot dessa beslut ogillades i den del som den stödde sig på andra grunder än bristande motivering, dels talan om skadestånd för den skada som sökanden hade lidit ogillades

Avgörande**Avgörande**

1) Överklagandet ogillas.

1) Överklagandet ogillas.

2) Republiken Finland skall ersätta rättegångskostnaderna.

2) Bart Nijs skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 326, 30.12.2006.

⁽¹⁾ EUT C 42, 24.2.2007.

Domstolens beslut av den 8 november 2007 – Konungariket Belgien mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-242/07 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Tidsfrist för väckande av talan — Artikel 43.6 i förstainstansrättens rättegångsregler — Orignalen av ansökan för sent ingivet — Avvisning — Begreppet ursäktligt misstag — Begreppet oförutsebar omständighet)

(2008/C 22/36)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Konungariket Belgien (ombud: L. Van den Broeck, biträdd av J.-P. Buyle och C. Steyaert, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: L. Flynn och A. Steiblyté)

Saken

Överklagande av det beslut som förstainstansrätten (fjärde avdelningen) meddelade den 15 mars 2007 i mål T-5/07, Belgien mot kommissionen, genom vilket förstainstansrätten avvisade klagandens talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 18 oktober 2006 att inte återbetala det kapitalbelopp jämte ränta som klaganden erlagt för Europeiska socialfondens fordringar – Tidsfrist för väckande av talan och tidsfrist för ingivande av en originalhandling som tidigare insänts per telefax – Begreppen oförutsebar omständighet och ursäktligt misstag

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Konungariket Belgien skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 170, 21.7.2007.

Överklagande ingett den 13 december 2006 av Carlos Correia de Matos av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 27 september 2006 i mål T-440/05, Carlos Correia de Matos mot Europaparlamentet

(Mål C-502/06 P)

(2008/C 22/37)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Klagande: Carlos Correia de Matos

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Förstainstansrätten (åttonde avdelningen) har i beslut av den 21 november 2007 avvisat överklagandet.

Överklagande ingett den 24 september 2007 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som förstainstansrätten (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 11 juli 2007 i mål T-351/03, Schneider Electric SA mot kommissionen

(Mål C-440/07 P)

(2008/C 22/38)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Petite och F. Arbault)

Övriga parter i målet: Schneider Electric SA, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Frankrike

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva den dom som förstainstansrätten meddelade den 11 juli 2007 i mål T-351/03, Schneider Electric SA mot kommissionen, och
- förplikta Schneider Electric SA att ersätta kommissionen för samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Kommissionen erinrar om att tre kumulativa villkor måste vara uppfyllda för att gemenskapen skall ådra sig ett utomobligatoriskt skadeståndsansvar, nämligen att ett vållande föreligger, att en faktisk och bestämd skada har uppkommit och att det finns ett direkt orsakssamband mellan vållandet och skadan, och åberopar sju grunder till stöd för sitt överklagande.

Förstainstansrätten har i sin dom fastslagit dels att kommissionen hade "underlåtit" att i meddelandet om invändningar av den 3 augusti 2001 inkludera invändningen att Schneider och Legrand skulle kunna stödja sig på varandras ställning, dels att inte det inte hade medfört "några särskilda tekniska svårigheter" att inkludera denna invändning. Enligt kommissionen har förstainstansrätten därigenom åsidosatt principen om rättskraft och gjort en materiellt oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna. Vidare har den missuppfattat bevisningen i målet och brustit i sin motiveringsskyldighet.

Förstainstansrätten har i sin dom fastslagit att det fel i förfarandet som konstaterades i domen av den 22 oktober 2002 i mål T-310/01, Schneider Electric mot kommissionen, utgör en "tillräckligt klar" överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge enskilda rättigheter. Enligt kommissionen har förstainstansrätten därigenom gjort en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna och gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning samt brustit i sin motiveringsskyldighet.

Förstainstansrätten har i sin dom fastslagit att det föreligger ett "tillräckligt direkt orsakssamband" mellan vållandet och den andra delen av den skada som identifierats, det vill säga att Schneiders förhandlingar med Wendel-KKR angående överlåtelsepriset för Legrand avslutades i förtid. Enligt kommissionen har förstainstansrätten därigenom gjort en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna och gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning.

Enligt kommissionen har förstainstansrätten brustit i sin motiveringsskyldighet på grund av att det föreligger motstridiga skäl i förstainstansrättens resonemang angående orsakssambandet mellan vållandet och de olika delarna av den skada som identifierats.

Förstainstansrätten har gjort en materiellt oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna och missuppfattat bevisningen i målet, eftersom den i sin dom har underlåtit att fastslå att Schneider, såvitt avser hela den andra delen av den skada som identifierats, har bidragit till skadans uppkomst. Enligt kommissionen har Schneider i flera avseenden brustit i sin skyldighet att iakttäta rimlig aktsamhet för att undvika skadan eller begränsa dess omfattning, särskilt genom att inte ansöka om interimistiska åtgärder med avseende på den skyldighet att överlåta Legrand som Schneider påstår att det blivit ålagd och genom att överlåta Legrand vid en tidpunkt då någon skyldighet att göra detta dock inte åvilade Schneider.

Förstainstansrätten har i sin dom identifierat en skada som inte åberopats av Schneider. Enligt kommissionen har förstainstansrätten därigenom gått utöver vad som har yrkats (*ultra petita*) samt åsidosatt bevisbördereglererna och rätten till försvar.

Förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att, såvitt avser hela den andra delen av den skada som identifierats, tillerkänna Schneider kompensationsranta från tidpunkten för skadans uppkomst, det vill säga den 10 december 2002.

Överklagande ingett den 28 september 2007 av Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M. S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Miltiadis Moraitis, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen och Michaël Zouridakis av den dom som förstainstansrätten (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 11 juli 2007 i mål T-58/05, Centeno Mediavilla m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-443/07 P)

(2008/C 22/39)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Isabel Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M. S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Miltiadis Moraitis, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen och Michaël Zouridakis (ombud: advokaterna G. Vandersanden et L. Levi)

Övriga parter i målet: Europeiska gemenskapernas kommission och Europeiska unionens råd

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen skall

- upphäva förstainstansrättens dom av den 11 juli 2007 i mål T-58/05,
- och följaktligen bifalla klagandenas yrkanden, såsom de framställdes i första instans, genom att
 - ogiltigförklara besluten om klagandenas rekrytering i de delar klagandena placerades i lönegrad med tillämpning av övergångsbestämmelserna i artikel 12.3 i bilaga XIII till de nya tjänsteföreskrifterna,
 - återupprätta klagandenas karriärer (inbegripet uppvärderingen av deras erfarenhet i den korrigerade lönegraden, deras rätt till befordran och deras pensionsrättigheter), såtillvida att klagandena placeras i den lönegrad som de borde ha tillsatts i på grundval av det meddelande om uttagningsprov i enlighet med vilket de fördes upp i förteckningen över godkända sökande, antingen i den lönegrad som angavs i samma meddelande, eller i dess motsvarighet enligt de nya tjänsteföreskrifterna (och lämplig löneklass i enlighet med de bestämmelser som var tillämpliga före den 1 maj 2004), räknat från tidpunkten för tillsättningsbeslutet,

- tillerkänna klagandena dröjsmålsränta, som beräknats på grundval av den räntesats som Europeiska centralbanken har fastställt, avseende samtliga belopp som motsvarar skillnaden mellan den lön som motsvaras av den placering i lönegrad som angavs i tillsättningsbeslutet och den placering i lönegrad som borde ha gjorts, fram till den tidpunkt det fattas beslut om att placera klagandena i korrekt lönegrad, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader i första instans och i överklagandet.

Grunder och huvudargument

Efter att inledningsvis ha påpekat att förstainstansrätten, i den överklagade domen, behandlade klagandena generellt, utan att beakta den särskilda situation som var och en av dem befann sig i, och att rätten grundade sig på antagandet att lagenligheten av deras placering i tjänstegrad endast kan bedömas från och med dagen för deras tillsättning, ett antagande vars giltighet de bestrider, åberopar klagandena två grunder till stöd för deras överklagande.

Genom deras första grund kritiserar dessa parter förstainstansrätten för att rättsstridigt ha bedömt att artikel 12.3 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna är lagenlig. I detta hänseende åberopar de först att förstainstansrätten har åsidosatt artikel 10 i de gamla tjänsteföreskrifterna. I detta fall likställde rätten nämligen de ändrade lönegraderna med en "mindre" ändring av övergångsbestämmelserna till det nya karriärsystemet, vilket rättfärdigade avsaknaden av ett nytt samråd med kommittén för tjänsteföreskrifterna, medan särskilt de finansiella följder som ändringen av lönegrader fick för de berörda personernas situation var betydande och i hög grad motiverade ett samråd med nämnda kommitté.

Till stöd för samma grund åberopar klagandena för det andra att principen om förvärvade rättigheter har åsidosatts. Till skillnad från vad förstainstansrätten slog fast var den relevanta frågan i detta fall inte huruvida det förelåg en förvärvad rättighet, utan huruvida det förelåg en förvärvad rätt till placering vid en tillsättning. Det är visserligen ostridigt att ett meddelande om uttagningsprov och ett uppförande i en förteckning över godkända sökande inte ger upphov till ett rätt till rekrytering. Meddelandet och uppförandet medför emellertid en rätt för deltagarna i uttagningsprovet och, i ännu högre grad, för dem som har förts upp i förteckningen över godkända sökande, att behandlas i enlighet med meddelandet om uttagningsprov. Denna rättighet står i motsatsförhållande till tillsättningsmyndighetens skyldighet att iakta de ramar som den har bestämt sig för i meddelandet om uttagningsprov och som svarar mot kraven avseende de tjänster som skall tillsättas och mot tjänstens intresse.

Klagandena gör för det tredje gällande att förstainstansrätten har åsidosatt principen om likabehandling genom att göra åtskillnad mellan godkända sökande i ett uttagningsprov som har tillsatts före den 1 maj 2004 och dem som har tillsatts efter denna dag, eftersom den hypotetiska karaktär som tillsättningen av godkända sökande i ett uttagningsprov har i vart fall inte

påverkar deras rätt att, vid en faktisk rekrytering, utgå från de kriterier för placering som har fastställts i meddelandet om uttagningsprov och som, av detta skäl, skall tillämpas på alla sökande som har godkänts i uttagningsprovet. Rätten har inte heller alls prövat huruvida skillnaden i behandling av de två ifrågavarande kategorierna av tjänstemän kunde vara motiverad.

Klagandena åberopar för det fjärde att förstainstansrätten har åsidosatt principen om skydd för berättigade förväntningar och missuppfattat bevisningen. I de handlingar som ingetts till rätten förekommer nämligen väldigt många uppgifter som är ägnade att ge stöd åt uppfattningen att dessa parter faktiskt hade fått tydliga försäkringar om att de skulle rekryteras i den tjänstegrad som angavs i meddelandet om uttagningsprov.

För det femte och sjätte kritiserar klagandena slutligen förstainstansrätten för att ha bortsett från räckvidden av artiklarna 5, 7 och 31 i tjänsteföreskrifterna och för att härvid även ha underlåtit att uppfylla den motiveringsskyldighet som gemenskapsdomstolen åläggs.

Genom deras andra grund bestrider klagandena även den överklagade domen i den del den innebar ogillande av talan mot besluten om klagandenas tillsättningar, med motiveringen att även om motparten har underlåtit att uppfylla sin skyldighet att lämna förhandsinformation kan denna brist inte i sig medföra att de angripna besluten är rättsstridiga. De gör i detta hänseende gällande att principerna om god förvaltningssed, omsorg, insyn, berättigade förväntningar, god tro, likabehandling och om likvärdighet mellan tjänsten och lönegraden, i förening, har åsidosatts.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 24 oktober 2007 – Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Servier Benelux SA, Janssen Cilag SA, Pfizer SA mot État belge –
Intervenient: Sanofi-Aventis Belgium SA**

(Mål C-471/07)

(2008/C 22/40)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Servier Benelux SA, Janssen Cilag SA, Pfizer SA

Motpart: État belge

Tolkningsfrågor

- 1) Skall begreppet undersökning för att fastställa nationalekonomiska faktorer i artikel 4.1 i rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen ⁽¹⁾ förstås som endast en undersökning av kostnadskontrollen avseende folkhälsan, eller skall det även omfatta andra nationalekonomiska faktorer, däribland dem som rör den sektor av läkemedelsindustrin, vars produkter kan bli föremål för ett allmänt prisstopp?
- 2) Kan den undersökning för att fastställa nationalekonomiska faktorer som avses i artikel 4.1 i rådets ovannämnda direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 genomföras utifrån ett eller flera allmänna syften, såsom till exempel att säkerställa [budget]balansen inom hälsovården, eller skall den basera sig på mer precisa kriterier?

⁽¹⁾ EGT L 40, s. 8; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 45.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 24 oktober 2007 – Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Pfizer SA, Servier Benelux SA, Sanofi-Aventis Belgium SA mot État belge

(Mål C-472/07)

(2008/C 22/41)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Pfizer SA, Servier Benelux SA, Sanofi-Aventis Belgium SA

Motpart: État belge

Tolkningsfrågor

- 1) Skall artikel 4.1 i rådets direktiv 89/105/EEG ⁽¹⁾ av den 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen anses vara direkt till-

ämplig i medlemsstaternas nationella rättsordningar, sedan tidsfristen för införlivande av direktivet löpt ut den 31 december 1989?

- 2) Kan artikel 4.1 i direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 tolkas så att en medlemsstat som återinför på ett år, efter 18 månaders avbrott, ett allmänt prisstopp på läkemedel som omfattas av sjukförsäkringssystemet, vilket hade varat i åtta år, är befriad från skyldigheten att vid återinförandet genomföra en undersökning för att fastställa de nationalekonomiska faktorer som påverkas av prisstoppet?
- 3) Skall begreppet undersökning för att fastställa nationalekonomiska faktorer i artikel 4.1 i rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 förstås som endast en undersökning av kostnadskontrollen avseende folkhälsan, eller skall det även omfatta andra nationalekonomiska faktorer, däribland dem som rör den sektor av läkemedelsindustrin vars produkter kan bli föremål för ett prisstopp?
- 4) Kan den undersökning för att fastställa nationalekonomiska faktorer som avses i artikel 4.1 i rådets ovannämnda direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 genomföras utifrån ett eller flera allmänna syften, såsom till exempel att säkerställa [budget]balansen inom hälsovården, eller skall den basera sig på mer precisa kriterier?

⁽¹⁾ EGT L 40, s. 8; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 45.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'Etat (Frankrike) den 25 oktober 2007 – Association nationale pour la protection des eaux et des rivières – TOS och Association OABA mot Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

(Mål C-473/07)

(2008/C 22/42)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'Etat

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Association nationale pour la protection des eaux et des rivières – TOS och Association OABA

Svarande: Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

Tolkningsfrågor

Skall punkt 6.6 a i bilaga 1 till rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996, som avser anläggningar för intensivuppfödning av fjäderfä med mer än 40 000 platser, tolkas så att

- 1) vaktlar, raphöhns och duvor omfattas av dess tillämpningsområde, och
- 2) om så är fallet, tröskelvärdena för tillstånd får beräknas enligt ett system med "djurenheter", där antalet djur per plats viktas utifrån djurslag i syfte att beakta den mängd kväve som de olika djurslagen faktiskt släpper ut?

Talan väckt den 25 oktober 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Polen

(Mål C-475/07)

(2008/C 22/43)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Mölls och K. Hermann)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2003/96/EG⁽¹⁾ av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet genom att inte före den 1 januari 2006 ha vidtagit nödvändiga åtgärder för att göra dess system för beskattning av elektricitet förenligt med artikel 21.5 i direktivet, och

- förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den övergångsperiod som beviljats Republiken Polen för att införliva direktivet löpte ut den 1 januari 2006.

⁽¹⁾ EGT L 283, 3.10.2003, s. 51.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Berlin (Tyskland) den 29 oktober 2007 – M.C.O. Congres mot suxess GmbH

(Mål C-476/07)

(2008/C 22/44)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Berlin (Tyskland).

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: M.C.O. Congres

Motpart: suxess GmbH

Tolkningsfråga

Skall artikel 9.2e i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter⁽¹⁾, senast ändrad genom direktiv av den 22 oktober 1999 (EGT L 1999 nr 277, s. 34) tolkas så, att tillhandahållandet av övriga tjänster som har samband med idrottsliga och kulturella tjänster enligt artikel 259 A 4a i Code Général des Impôts i form av att den kund som erhåller tjänsterna får göra reklam på reklamtor, i evenemangshoteller och på T-tröjor, utgör reklamverksamhet i den mening som avses i artikel 9.2 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 april 1977, vilket innebär att platsen för tillhandahållandet av tjänsterna är den plats där kunden etablerat sin rörelse?

⁽¹⁾ EGT L 145, s. 1

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Handelsgericht Wien den 25 oktober 2007 – Budejovicky
Budvar narodni podnik mot Rudolf Ammersin GmbH**

(Mål C-478/07)

(2008/C 22/45)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Handelsgericht Wien.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Budejovicky Budvar narodni podnik

Motpart: Rudolf Ammersin GmbH

Tolkningsfrågor

1. I dom av den 18 november 2003, mål C-216/01, fastställde Europeiska gemenskapernas domstol krav för att skydd av en geografisk beteckning som i ursprungslandet varken är namn på en ort eller en region skall vara förenligt med artikel 28 EG. En sådan beteckning skall vara motiverad

- enligt sakomständigheterna och
- enligt den rådande uppfattningen i ursprungslandet att en region eller en ort inom denna stats territorium utpekats,
- och skyddet av beteckningen måste vara motiverat enligt artikel 30 EG.

Innebär dessa krav

- 1.1 att beteckningen som sådan har en faktisk geografisk funktion och hänvisar till en bestämd ort eller en bestämd region, eller är det tillräckligt att beteckningen i samband med den betecknade produkten ger konsumenterna intrycket att den med denna beteckning försedda produkten kommer från en viss ort eller en viss region i ursprungslandet,
- 1.2 att de tre villkoren är villkor som skall prövas var för sig och att samtliga villkor måste vara uppfyllda,
- 1.3 att en konsumentundersökning skall genomföras i ursprungslandet för att undersöka förståelsen av begreppet, och – om frågan besvaras jakande – att det för skyddet krävs en låg, en medelhög eller en hög grad av bekantskap och förmåga att placera produkten rätt,
- 1.4 att flera och inte bara ett enda företag i ursprungslandet har använt beteckningen som en geografisk beteckning

och att om ett enda företag använder beteckningen som varumärke utgör detta hinder för skyddet?

2. Leder den omständigheten att en beteckning varken har meddelats eller anmälts inom sexmånadersfristen enligt förordning (EG) nr 918/2004 ⁽¹⁾ eller i övrigt enligt förordning (EG) nr 510/2006 ⁽²⁾ till att ett befintligt nationellt skydd eller i varje fall ett bilateralt skydd som har utvidgats till en annan medlemsstat inte längre gäller, om beteckningen är en kvalificerad geografisk beteckning enligt den nationella lagstiftningen i ursprungsstaten?
3. Får den omständigheten att skydd av flera kvalificerade geografiska beteckningar för ett livsmedel, enligt förordning (EG) nr 510/2006 i samband med ett anslutningsfördrag har ingåtts mellan medlemsstaterna i Europeiska unionen och en ny medlemsstat, har tagits i anspråk av denna nya medlemsstat till följd att ett nationellt skydd eller i varje fall ett skydd för ytterligare en beteckning för samma produkt, vilket har utvidgats bilateralt till en annan medlemsstat, inte längre får upprätthållas och förordning (EG) nr 510/2006 såtillvida är uttömmande?

⁽¹⁾ EUT L 163, s. 88.

⁽²⁾ EUT L 93, s. 12.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Centrale Raad
van Beroep (Nederländerna) den 5 november 2007 – Raad
van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersver-
zekering mot H. Akdas m.fl.**

(Mål C-485/07)

(2008/C 22/46)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering

Motpart: H. Akdas m.fl.

Tolkningsfrågor

1) Med hänsyn till lydelsen av beslut nr 3/80 ⁽¹⁾ och associeringsavtalet ⁽²⁾ samt deras syfte och art, innebär bestämmelsen i artikel 6.1 i beslut nr 3/80 en klar och precis skyldighet, vars fullgörande eller verkningar inte är beroende av utfärdandet av ytterligare rättsakter?

2) För det fall den första frågan skall besvaras jakande:

2.1 Skall då de ändringar som gjorts i förordning 1408/71 ⁽³⁾ efter den 19 september 1980 vad avser särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner beaktas vid tillämpningen av artikel 6.1 i beslut nr 3/80?

2.2 Har artikel 59 i det tilläggsprotokoll ⁽⁴⁾ som bilagts associeringsavtalet någon betydelse i detta hänseende?

3) Skall artikel 9 i associeringsavtalet tolkas så att det hindrar en tillämpning av lagstiftningen en medlemsstat, såsom artikel 4a TW i Nederländerna, vilken medför en indirekt särbehandling på grund av nationalitet,

— för det första genom att det är fler personer som inte är nederländska medborgare, bland vilka de turkiska medborgarna utgör en betydande grupp, än personer som är nederländska medborgare som inte (längre) har rätt till tilläggsförmåner på grund av att de inte längre är bosatta i Nederländerna och

— för det andra genom att tilläggsförmåner för turkiska medborgare som är bosatta i Turkiet har avskaffats från den 1 juli 2003 medan tilläggsförmåner för personer som är medborgare i en medlemsstat Europeiska unionen och i tredje land, under förutsättning att de är bosatta inom Europeiska unionens territorium, endast (stegvis) avskaffas från och med den 1 januari 2007?

⁽¹⁾ Beslut nr 3/80 av associeringsrådet EEG-Turkiet av den 19 september 1980 om tillämpningen av Europeiska gemenskapernas medlemsstaters system för social trygghet på turkiska arbetstagare och deras familjemedlemmar (EGT C 110, 1983, s. 60).

⁽²⁾ Avtalet av den 12 september 1963 om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, vilket undertecknades den 12 september 1963 i Ankara av Republiken Turkiet å ena sidan och medlemsstaterna i Europeiska ekonomiska gemenskapen och gemenskapen å andra sidan och som ingicks, godkändes och bekräftades för gemenskinsräkning genom rådets beslut 64/732/EEG av den 23 december 1963 (EGT 1964, 217, s. 3685).

⁽³⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2).

⁽⁴⁾ Tilläggsprotokoll som undertecknades den 23 november 1970 i Bryssel och som ingåtts, godkänts och bekräftats i gemenskapens namn genom rådets förordning (EEG) nr 2760/72 av den 19 december 1972 (EGT L 293, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 5 november 2007 – Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) mot Consorzio Agrario di Ravenna Soc. Coop. arl

(Mål C-486/07)

(2008/C 22/47)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Motpart: Consorzio Agrario di Ravenna Soc. Coop. arl

Tolkningsfråga

”Skall de prisavdrag som föreskrivs för det fall vattenhalten är högre än den vattenhalt som fastställts för standardkvaliteten även tillämpas vid försäljning av majs, enligt de gemenskapsförordningar som vid den i målet aktuella tidpunkten (åren 1994–1995) var tillämpliga vid försäljning av spannmål som innehas av interventionsorgan?”

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Lahr (Tyskland) den 5 november 2007 – Pia Messner mot Firma Stefan Krüger

(Mål C-489/07)

(2008/C 22/48)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Lahr

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pia Messner

Motpart: Firma Stefan Krüger, SFK Laptophandel

Tolkningsfråga

Skall bestämmelserna i artikel 6.2 jämförda med bestämmelserna i artikel 6.1 andra meningen i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsument-skydd vid distansavtal ⁽¹⁾ tolkas så, att de utgör hinder mot en nationell lagstiftning, enligt vilken säljaren kan kräva ersättning för värdet av nyttjandet av en levererad konsumentvara, när köparen hävt köpet inom föreskriven frist?

⁽¹⁾ EGT L 144, s. 19.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht für Strafsachen Wien (Österrike) den 31 oktober 2007 – Brottmål mot Vladimir Turansky

(Mål C-491/07)

(2008/C 22/49)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht für Strafsachen Wien

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Vladimir Turansky

Tolkningsfråga

Skall principen *non bis in idem* (icke två gånger i samma sak) i artikel 54 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna ⁽¹⁾, undertecknad i Schengen (Luxemburg) den 19 juni 1990, tolkas så att den utgör hinder mot att en misstänkt person åtalas i Republiken Österrike för en viss gärning, när ett brottmålsförfarande avseende samma gärning har lagts ned i Republiken Slovakien efter denna stats inträde i Europeiska unionen till följd av att en polismyndighet efter bedömning i sak har fattat ett lagakraftvunnet beslut om att avbryta förfarandet utan vidare åtgärder?

⁽¹⁾ EGT L 239, 2000, s. 19.

Talan väckt den 7 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Polen

(Mål C-492/07)

(2008/C 22/50)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Nijenhuis och K. Mojzesowicz)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG ⁽¹⁾ av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv), och särskilt artikel 2 k angående definitionen av en abonnent genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att följa direktivet,
- förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 30 april 2004.

⁽¹⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberste Patent- und Markensenat (Österrike) den 14 november 2007 – Silberquelle GmbH mot Maselli-Strickmode GmbH

(Mål C-495/07)

(2008/C 22/51)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberste Patent- und Markensenat

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Silberquelle GmbH

Motpart: Maselli-Strickmode GmbH

Tolkningsfråga

Skall artiklarna 10.1 och 12.1 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar⁽¹⁾ tolkas så, att ett varumärke har varit föremål för verkligt bruk när det använts för varor (här alkoholfria drycker) som varumärkesinnehavaren efter slutet köpeavtal gratis delat ut till köparna av andra varor (här textilier) som varumärkesinnehavaren saluför?

⁽¹⁾ EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178.

Överklagande ingett den 16 november 2007 av Philip Morris Products SA av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen) meddelade den 12 september 2007 i mål T-140/06, Philip Morris Products mot harmoniseringsbyrån

(Mål C-497/07 P)

(2008/C 22/52)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Philip Morris Products SA (ombud: T. van Innis och C. S. Moreau, avocats)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva den överklagade domen, och
- och förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden påstår i sitt överklagande att förstainstansrätten åsidosatte artiklarna 4 och 7.1 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken⁽¹⁾. Klaganden klandrar för det första förstainstansrätten för att den grundade sin bedömning på en förutfattad mening, vilken var ogynnsam för den kategori av varumärken som det sökta varumärket ingick i. Förstainstansrätten gjorde en bedömning av de faktiska omständigheterna vilken fullständigt saknade vetenskapligt stöd och missförstod det sätt på vilket människor uppfattar kännetecken i allmänhet, och former i synnerhet, genom att finna att konsumenterna inte har för vana att presumera att varor har ett viss ursprung på grundval av varornas form eller förpackning.

Klaganden klandrar för det andra förstainstansrätten för att den gjorde en felaktig rättslig bedömning av hur allmänheten uppfattade varumärket. Denna felaktighet består i att förstainstansrätten endast prövade varumärket som en del av ett cigarettpaket, trots att formen på en förpackning kan uppfattas av allmänheten i otaliga andra uttrycksformer, såsom grafiska återgivningar eller tredimensionella återgivningar av varumärket i marknadsföringsmaterial. Den oriktiga bedömningen består även i att förstainstansrätten begränsade begreppet varumärke till den del som kan uppfattas av en potentiell köpare i det ögonblick som omedelbart föregår inköpet, trots att ett varumärkes omsättningskrets utgörs av samtliga som kan komma i kontakt med varumärket vid en normal användning av detta. Detta kommer till uttryck i marknadsföringen av varan före det att den förvärfvas och i användningen och konsumtionen av varan efter det att den har förvärvats.

Klaganden åberopar för det tredje att domskälen i den överklagade domen är motsägelsefulla.

⁽¹⁾ EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3.

Överklagande ingett den 16 november 2007 av Aceites del Sur-Coosur, S.A., tidigare Aceites del Sur, S.A. av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 12 september 2007 i mål T-363/04, Koipe Corporación, S.L. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-498/07 P)

(2008/C 22/53)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Aceites del Sur-Coosur, S.A., tidigare Aceites del Sur, S.A. (ombud: J.-M. Otero Lastres, abogado)

Övriga parter i målet: Koipe Corporación, S.L. och Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- förklara att överklagandet av förstainstansrättens (första avdelningen) dom av den 12 september 2007 i mål T-363/04, vilket grundas på att gemenskapsrätten har överträtts, har skett i behörig tid och på vederbörligt sätt,
- bifalla överklagandet och följaktligen upphäva nämnda avgörande av förstainstansrätten i sin helhet, i enlighet med artikel 61 i domstolens stadga och artikel 113 i rättegångsreglerna,

- själv slutligt avgöra målet, om detta är färdigt för avgörande,
- subsidiärt återförvisa målet till förstainstansrätten för avgörande i enlighet med de bindande villkoren från domstolen och, om domstolen anser det nödvändigt, ange vilka av verkningar av det upphävda avgörandet som skall betraktas som bestående för parterna i tvisten, allt med förpliktande för sökanden vid förstainstansrätten och motparten i överklagandet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Detta överklagande av den dom som meddelats av förstainstansrättens första avdelning den 12 september 2007 bygger på två grunder enligt följande:

1 Överträdelse av artikel 8.1 och 8.2 a i) och ii) i förordning nr 40/94 ⁽¹⁾

Den första överträdelse av gemenskapsrätten som uppkommer genom den överklagade domen består i att det ansågs "sakna relevans" att avgöra vilka varumärken, bland dem som CARBONELL gjort gällande mot ansökan nr 236588 om registrering av varumärket LA ESPAÑOLA som gemenskapsvarumärke, som uppfyllde villkoret att vara "äldre" varumärken.

Om artikel 8.1 och 8.2 a i) och ii) i förordning nr 40/94 hade tillämpats skulle KOIPES ansökan nr 338681 om registrering av varumärket CARBONELL som gemenskapsvarumärke ha uteslutits från de varumärken som åberopats till stöd för en invändning, eftersom nämnda registrering som gemenskapsvarumärke inte utgör ett äldre varumärke i den mening som avses i artikel 8.2 a i) i förordning nr 40/94. Om så hade skett skulle en invändning mot ansökan nr 236588, från klagandens företrädare, om registrering av varumärket LA ESPAÑOLA som gemenskapsvarumärke endast ha kunnat framställas med åberopande av de av KOIPES äldre varumärken som utgör de spanska registreringarna av varumärket CARBONELL nr 994364, 1238745 och 1698613.

Genom en sådan avgränsning av de äldre varumärken som kunde göras gällande mot ansökan nr 236588 om registrering av varumärket LA ESPAÑOLA som gemenskapsvarumärke skulle det röra sig om varumärken som är skyddade i Spanien. Det innebär att frågan huruvida det finns en risk för förväxling mellan varumärket LA ESPAÑOLA nr 236588 och de av KOIPES äldre varumärken som åberopas till stöd för en invändning uteslutande skulle ha prövats med avseende på allmänheten i Spanien, där KOIPES äldre varumärken är skyddade, och inte med avseende på allmänheten inom hela gemenskapen, eftersom inget av de äldre varumärkena är ett gemenskapsvarumärke.

2 Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 40/94

I artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 föreskrivs som bekant ett relativt registreringshinder för en ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke om det föreligger en risk för förväxling mellan det sökta gemenskapsvarumärket och ett eller flera äldre varumärken som åberopas till stöd för en invändning. Genom den överklagade domen har denna bestämmelse åsidosatts av följande två skäl:

Del ett

Följder av den otillbörliga avgränsningen av de äldre varumärken som kan göras gällande mot ansökan nr 236588 om registrering av varumärket LA ESPAÑOLA som gemenskapsvarumärke

Det första åsidosättande av artikel 8.1 b som påtalas av klaganden har sin grund i den otillbörliga avgränsningen av de "äldre" varumärken som kan göras gällande mot ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke och avser de följder som den otillbörliga avgränsningen av de äldre varumärken som kan åberopas till stöd för en invändning har fått för det sätt på vilket artikel 8.1 b tillämpades på tvisten i dessa förfaranden genom den överklagade domen.

Av vad som anförts i denna första del kan man dra slutsatsen att artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 har åsidosatts genom den överklagade domen på grund av att

- förstainstansrätten inte uteslutande betraktade de spanska varumärkena CARBONELL nr 994364, 1238745 och 1698613 som äldre varumärken som kan åberopas till stöd för en invändning,
- förstainstansrätten inte uttryckligen uteslöt det senare gemenskapsvarumärket CARBONELL nr 338681 från de varumärken som kan åberopas till stöd för en invändning,
- förstainstansrätten, som en följd av föregående påståenden, inte korrekt definierade "allmänheten inom det område där det äldre varumärket är skyddat", eftersom de äldre varumärkena uteslutande är spanska och allmänheten inom det relevanta området därför utgörs av spanska konsumenter av olivolja,
- förstainstansrätten, även om den i vissa av domens punkter hänvisade till den "spanska marknaden för olivolja", beaktade denna marknad i en mycket ofullständig och begränsad utsträckning eftersom så endast skedde vid bedömningen av särskiljningsförmågan hos de motstående kännetecknens figurelement,
- förstainstansrätten varken beaktade denna marknad vid helhetsbedömningen av kännetecknens likhet (eftersom det inte alls hänvisas till den "spanska marknaden för olivolja" vid bedömningen av exempelvis särskiljningsförmågan hos de motstående kännetecknens ordelement) eller vid prövningen av andra faktorer som också var relevanta i fallet för att avgöra huruvida det förelåg en risk för förväxling mellan de motstående kännetecknen.

Del två

Inverkan av den otillbörliga avgränsningen av de varumärken som åberopas till stöd för en invändning på den parameter som utgörs av allmänheten inom det område där det äldre varumärket är skyddat

Den argumentation som klaganden gör gällande till stöd för sitt påstående, i denna *del två*, att artikel 8.1 b har åsidosatts bygger på två omständigheter eller grunder. För det första avses allt tidigare resonemang om den otillbörliga avgränsningen av "äldre varumärken som åberopas till stöd för en invändning" och dess inverkan på parametern "allmänheten inom det område där det äldre varumärket är skyddat". För det andra avses ett felaktigt fastställande och en följande felaktig bedömning av alla de faktorer som skulle ha beaktats för att bedöma huruvida det förelåg en risk för förväxling mellan det sökta gemenskapsvarumärket LA ESPAÑOLA nr 236588 och de äldre spanska varumärkena CARBONELL nr 994364, 1238745 och 1698613, som kunde åberopas till stöd för en invändning.

Argumenten som anförs i denna del till stöd för klagandens påstående att det genom den överklagade domen har skett en otillbörlig tillämpning artikel 8.1 b är följande:

- I den överklagade domen prövades inte de motstående kännetecknen utifrån kriteriet om en "helhetsbedömning" och om ett "helhetsintryck", utan på grundval av en separat och successiv, och följaktligen "analytisk", bedömning av de element som ingår i de sammansatta motstående varumärkena. Detta har medfört att artikel 8.1 b och den gemenskapsrättspraxis i vilken denna bestämmelse tolkas har åsidosatts.

Förstainstansrätten har i den överklagade domen underlåtit att uppfylla sin första skyldighet att pröva varumärkena utifrån kriteriet om den "helhetsbedömning" och om det "helhetsintryck" som de motstående varumärkena gav upphov till. I stället för att göra så tillämpades från början av den överklagade domen en analytisk metod, och det gjordes en separat och successiv prövning av å ena sidan figurelementen (punkterna 75–87) och å andra sidan ordelementen (punkterna 88–93). I detta hänseende tillmättes figurelementen en avgörande vikt, medan ordelementen inte ens tillerkändes någon som helst, ens minimal, betydelse. Det riktigt att det i den överklagade domen hänvisas till kriteriet om en helhetsbedömning och om ett helhetsintryck (punkt 99). Det är emellertid också riktigt att det inte räcker att hänvisa till och återge ett kriterium i rättspraxis för att handla rättsenligt, utan det är viktigt att kriteriet följs och tillämpas korrekt i fallet. Så skedde inte genom den överklagade domen. Genom att bedöma de motstående kännetecknens likhet tillämpades nämligen inte kriteriet om en helhetsbedömning och om ett helhetsintryck som ett grundläggande och huvudsakligt kriterium i den överklagade domen. I stället användes ett analytiskt kriterium, först genom att varumärkenas figurativ- och ordelement avskiljades och sedan genom att det gjordes en separat bedömning av, för det första, de motstående varumärkenas två figurativelement och, för det andra, av ordelementet LA ESPAÑOLA, varvid det inte alls hänvisades till de motstående varumärkenas andra ordelement, det vill säga efternamnet CARBONELL.

Vidare åsidosattes artikel 8.1 b även genom den överklagade domen på grund av att förstainstansrätten underlät att bedöma de relevanta omständigheterna i fallet, såsom den som avser en samtidig förekomst under en längre tid i det förflutna och den som avser huruvida varumärkena var notoriskt kända, vilka är synnerligen relevanta för att bedöma risken för förväxling mellan det sökta gemenskapsvarumärket LA ESPAÑOLA nr 236588 och de motstående äldre spanska varumärkena CARBONELL.

- Den uppfattning som den spanske genomsnittskonsumenten av olivolja har och den påstådda risken för förväxling mellan de motstående varumärkena.

Även om det i den överklagade domen hänvisas till den profil av genomsnittskonsumenten som har utvecklats i rättspraxis, används där inte denna urtyp för konsumenten, utan förstainstansrätten betecknar den spanske genomsnittskonsumenten av olivolja som en konsument som ligger närmre den urtyp för genomsnittskonsumenten som används i tysk rättspraxis, det vill säga "en oaksam och

obetänksam konsument", än den urtyp för den europeiska konsumenten som har utvecklats i gemenskapsrättspraxis, det vill säga "en normalt informerad samt skäligen uppmärksam och medveten konsument" (domen i målet LLOYD, punkt 26, och i målet PICASSO, punkt 38). Vid sidan om detta allvarliga fel har förstainstansrätten i den överklagade domen även gjort sig skyldig till ett annat, inte mindre relevant, fel genom att "beakta den mindre grad av uppmärksamhet" som allmänheten kan ge varumärken för olivolja, i stället för att beakta den grad av uppmärksamhet som en normalt informerad samt skäligen uppmärksam och medveten spansk genomsnittskonsumant av olivolja har.

(¹) Rådets förordning av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgien) den 16 november 2007 – NV Beleggen, Risicokapitaal, Beheer mot Belgische Staat

(Mål C-499/07)

(2008/C 22/54)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgien).

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: NV Beleggen, Risicokapitaal, Beheer

Motpart: Belgische Staat

Tolkningsfrågor

- 1) Skall rådets direktiv 90/435/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (¹), särskilt artikel 4.1 i detta direktiv, tolkas så att det hindrar en medlemsstat från att avstå från att beskatta den vinstutdelning, som ett bolag i denna stat har mottagit från sitt dotterbolag i en annan medlemsstat, i annat fall än vid dotterbolagets likvidation, genom att först ta upp hela vinstutdelningen i beskattningsunderlaget för att sedan dra av 95 % av beskattningsunderlaget, men detta avdrag begränsas till vinsten under den beskattningsperiod då vinstutdelningen har ägt rum (efter vissa obligatoriska avdrag) (artikel 205.2 WIB 1992, tillsammans med artikel 77 KB/WIB 1992), varigenom det, om vinsten under beskattningsperioden är lägre än det vinstutdelningsbelopp som har angivits, inte uppstår något underskott som kan överföras?

- 2) Om svaret på ovanstående fråga är jakande, skall rådets direktiv 90/435/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater, särskilt artikel 4.1 i detta direktiv, i så fall tolkas så att denna medlemsstat är skyldig att dra av hela den vinst som ett bolag i denna stat har mottagit från sitt dotterbolag i en annan medlemsstat från vinsten under beskattningsperioden och göra det möjligt att överföra det resulterande underskottet till en senare beskattningsperiod?
- 3) Om ovannämnda direktiv 90/435/EEG skall tolkas så att de belgiska bestämmelserna strider mot artikel 4.1 [i direktivet], vad avser det belgiska moderbolagets vinstutdelningar från ett dotterbolag hemmahörande i EU, innebär detta i så fall att ovannämnda bestämmelse i direktivet utgör ett hinder mot att tillämpa de belgiska bestämmelserna på vinstutdelningar som ett belgiskt moderbolag mottar från ett belgiskt dotterbolag om, som i detta fall, den belgiska lagstiftaren vid införlivandet av direktivet med den belgiska lagstiftningen har beslutat att behandla rent interna förhållanden på samma sätt som de förhållanden som regleras genom direktivet och [lagstiftaren] därför även för rent interna förhållanden har anpassat den belgiska lagstiftningen till direktivet?
- 4) Utgör artikel 43 i EG-fördraget ett hinder mot en medlemsstats lagbestämmelse enligt vilken, vad gäller taxeringsbeslut om bolagsskatt, de skattefria vinstutdelningar som ett bolag under en beskattningsperiod har mottagit från sitt dotterbolag, hemmahörande i en annan medlemsstat, i den första medlemsstaten skall begränsas till vinsten under den beskattningsperiod då vinstutdelningen ägde rum (efter vissa obligatoriska avdrag), medan vinstutdelningen hade kunnat vara helt skattefri om detta bolag hade inrättat ett fast driftsställe i den andra medlemsstaten?

(¹) EGT L 225, s. 6; svensk specialutgåva, område 9 volym 2, s. 25).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Republiken Polen) den 16 november 2007 – K-1 sp. z o.o. w Toroniu mot Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

(Mål C-502/07)

(2008/C 22/55)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: K-1 sp. z o.o. w Toroniu

Motpart: Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artikel 2 första och andra meningen i rådets första direktiv 67/227/EEG (¹) av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter, jämte artiklarna 2, 10.1 a och 10.2 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG (²) av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, hinder för att ålägga en mervärdesskattskyldig person en skyldighet att i samband med mervärdesskatt betala en tilläggsskatt i den mening som avses i artikel 109.5 och 109.6 i lag av den 11 mars 2004 om skatt på varor och tjänster ... [utelämnas], för det fall det konstateras att den mervärdesskattskyldiga personen i den av honom ingivna skattedeklarationen har upptagit en nettoskatt att återfå eller en ingående skatt att återbetalas till ett högre belopp än det som tillkom honom?
- 2) Kan "särskilda åtgärder" i den mening som avses i artikel 27.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, med hänsyn till åtgärdernas karaktär och ändamål, bestå i en skyldighet för en mervärdesskattskyldig person att betala en tilläggsskatt som fastställts enligt beslut av skattemyndigheten när det konstaterats att den skattskyldige har upptagit ett för högt belopp såsom nettoskatt att återfå eller såsom ingående skatt att återbetalas?
- 3) Omfattar behörigheten enligt artikel 33 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund en rätt att införa en sådan tilläggsskatt som föreskrivs i artikel 109.5 och 109.6 i lagen av den 11 mars 2004 om skatt på varor och tjänster ... [utelämnas]?

(¹) EGT 71, s. 1301.

(²) EGT L 145, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 19 november 2007 – Associação Nacional de Transportes Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop) m.fl. mot Conselho de Ministros m.fl.

(Mål C-504/07)

(2008/C 22/56)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo (Portugal)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Associação Nacional de Transportes Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop)

Motpart: Conselho de Ministros m.fl.

Tolkningsfrågor

- a) Kan nationella myndigheter, enligt artiklarna 73 EG, 87 EG och 88 EG samt förordning nr 1191/69 ⁽¹⁾, ålägga ett statligt företag, vilket ansvarar för kollektivtrafiken i en kommun, att tillhandahålla allmännyttiga tjänster?
- b) Om svaret på ovanstående fråga är jakande, är den nationella myndigheten skyldig att betala ersättning för dessa tjänster?
- c) Skall de nationella myndigheterna, då de inte är skyldiga att ordna ett upphandlingsförfarande för att bevilja ett tillstånd för rätten att driva ett transportnätverk, utvidga skyldigheten att betala ersättning till varje företag som, enligt nationell rätt och inom samma område, bedriver verksamhet på området för kollektivtrafik?
- d) Om svaret på ovanstående fråga är jakande: Vilket kriterium gäller för betalning av ersättning?
- e) Utgör det stöd som staten varje år ger företag som, enligt en statlig koncession, bedriver busskollektivtrafik i vissa tätortsområden i enlighet med exklusiva rättigheter samt i konkurrens med privata operatörer utanför de tätorter där företaget åtnjuter sådan exklusivitet, i avsikt att täcka deras konstanta driftsförluster, statligt stöd som är förbjudet enligt artikel 87.1 EG då
- i) det inte är möjligt att på grundval av tillförlitliga uppgifter i de relevanta räkenskaperna fastställa skillnaderna mellan kostnader som avser verksamheten av sådana företag inom det område som täcks av koncessionen och motsvarande inkomster, och det följaktligen inte är möjligt att beräkna den extrakostnad som härrör från tillhandahållandet av allmännyttiga tjänster som enligt villkoren för koncessionen kan vara föremål för statligt stöd, och
- ii) artikel 73 EG, mot denna bakgrund, skall beaktas?
- f) Mot bakgrund av de kriterier som domstolen har fastställt avseende artikel 87.1 EG (tidigare artikel 92.1), särskilt i dom av den 24 juli 2002 i mål C-280/00, Altmark, för klassificering av statligt stöd ("För det första måste det röra sig om en statlig åtgärd eller en åtgärd som vidtas med hjälp av statliga medel. För det andra måste denna åtgärd kunna påverka handeln mellan medlemsstaterna. För det tredje skall mottagaren av stödet gynnas. För det fjärde skall åtgärden snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen."): Vilken är innebörden och omfattningen av uttrycken i) genom att gynna och ii) som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen, i ett fall då mottagarna har exklusiva rättigheter att tillhandahålla tjänster avseende passagerartransport i Lissabon och Porto och även att tillhandahålla sådana tjänster med avseende på linjer till dessa städer, i områden där även andra transportföretag är verksamma?
- g) Är de åtgärder som kommissionen skall vidta i enlighet med artiklarna 76 EG och 88 EG det enda sättet att upprätthålla bestämmelserna i fördraget avseende statligt stöd eller krävs det för att säkerställa gemenskapsrättens verkan, särskilt, att de nationella domstolarna ges möjlighet att direkt tillämpa dessa bestämmelser på begäran av enskilda som anser sig ha påverkats negativt av ett stöd som har beviljats i strid mot gemenskapsrätten?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1191/69 av den 26 juni 1969 om medlemsstaternas åtgärder i fråga om allmän trafikplikt på järnväg, väg och inre vattenvägar.

Överklagande ingett den 21 november 2007 av Cain Cellars, Inc. av den dom som förstainstansrätten meddelade den 12 september 2007 i mål T-304/05, Cain Cellars, Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-508/07 P)

(2008/C 22/57)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Cain Cellars, Inc. (ombud: J. Albrecht, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 12 september 2007 i mål T-304/05,
- fastställa att det registreringshinder som återfinns i artikel 7.1 b i förordningen om gemenskapsvarumärken inte innebär att det sökta varumärket inte kan registreras, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta kostnaderna för förfarandet vid harmoniseringsbyråns överklagandenämnd, förfarandet vid förstainstansrätten och förfarandet för överklagande.

Grunder och huvudargument

Sammanfattning av de grunder som klaganden åberopar till stöd för sitt överklagande av den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 12 september 2007 i mål T-304/05

Den första grunden

Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94

Klaganden gör gällande att förstainstansrätten underlät att beakta faktiska och rättsliga omständigheter samt rättsliga principer som är relevanta vid bedömningen av igenkänningsfunktionen hos det sökta varumärket som utgörs av återgivningen av en pentagon. Förstainstansrätten bedömde nämligen klagandens varumärke i form av en pentagon från en rent teoretisk och abstrakt synvinkel och beaktade härvid inte grundläggande principer med mera praktisk inriktning med avseende på frågan huruvida återgivningen av en pentagon har särskiljningsförmåga och särskilt frågan avseende att den är en unik företeelse ("uniqueness") på vinområdet som är relevant i förevarande fall. Förstainstansrätten bedömde att kännetecknet utgjorde en enkel "geometrisk grundfigur" och fastslog mot bakgrund av en abstrakt bedömning a priori att den kategorin kännetecken saknar särskiljningsförmåga.

Den andra grunden

Åsidosättande av artikel 67.3 i förstainstansrättens rättegångsregler

- a) Enligt artikel 67.3 i förstainstansrättens rättegångsregler skall förstainstansrätten beakta endast handlingar som parternas advokater och ombud har kunnat ta del av och uttala sig om. I punkt 34 i den överklagade domen hänvisas det till handlingar som harmoniseringsbyrån ingav i samband med att svarsinlagan ingavs och som klaganden inte getts tillfälle att yttra sig över (eftersom det skriftliga förfarandet avslutades efter det att svarsinlagan ingavs). Förstainstansrättens bedömning grundar sig således på bevisning som inte kan upptas till sakprövning. Den omständigheten att klaganden inte getts möjlighet att yttra sig innebär ett åsidosättande av principen om rätten att yttra sig.
- b) Klaganden kritiserar slutligen förstainstansrätten för att den, vid bedömningen av särskiljningsförmågan, inte omnämnt och inte beaktat de återgivningar av varor som förebringats under förhandlingen i syfte att visa att det sökta varumärket har särskiljningsförmåga. Dessa återgivningar godkändes av harmoniseringsbyrån och är av särskild betydelse för frågan huruvida det sökta varumärket har särskiljningsförmåga. Även mot bakgrund härav har principen om rätten att yttra sig åsidosatts.

Talan väckt den 21 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot konungariket Belgien

(Mål C-510/07)

(2008/C 22/58)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet och B. Schima)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 1 första stycket i rådets direktiv 68/414/EEG av den 20 december 1968 om en skyldighet för medlemsstaterna i EEG att innehålla minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att inom gemenskapen alltid hålla sina lagernivåer av petroleumprodukter för den andra kategori av petroleumprodukter som anges i artikel 2, och
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom sin talan lägger kommissionen svaranden till last att inte på ett regelmässigt sätt iaktta sin skyldighet att hålla lager av petroleumprodukter enligt direktiv 68/414/EEG, i dess ändrade och därefter kodifierade lydelse enligt rådets direktiv 2006/67/EG ⁽¹⁾, i fråga om den andra kategori av petroleumprodukter som föreskrivs i detta direktiv, det vill säga tunn eldningsolja, dieselbränsle, fotogen och jetbränsle av fotogentyp. I detta hänseende påpekar kommissionen bland annat att det ibland förekommer betydande avvikelser mellan de uppgifter om den inhemska konsumtionen av de aktuella produkterna som lämnas av klaganden och de uppgifter som kommissionen förfogar över via Eurostat.

⁽¹⁾ EGT L 308, s. 8; svensk specialutgåva, område 12, volym 1, s. 28.

⁽²⁾ EUT L 217, s. 8.

Talan väckt den 21 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-511/07)

(2008/C 22/59)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet och U. Wölker)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3.1 f i Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG av den 11 februari 2004 om en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet ⁽¹⁾, jämförd med artiklarna 2 och 4.1 b och d i kommissionens beslut nr 2005/166/EG av den 10 februari 2005 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG ⁽²⁾, genom att inte ha rapporterat om de uppgifter som föreskrivs i dessa bestämmelser, och
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen hävdar i sin talan att svaranden har genomfört de skyldigheter som följer av beslut nr 280/2007/EG, jämfört med beslut nr 2005/166/EG, på ett ofullständigt sätt. Svaranden har för det första underlåtit att i sin årsrapport uppges fullständiga uppgifter om de metoder som tillämpas och de typer av aktivitetssuppgifter och utsläppsfaktorer som tillämpas för gemenskapens nyckelkällor. Storhertigdömet Luxemburg har för det andra inte rapporterat någon generell bedömning av osäkerheten som påverkar delarna i den luxemburgska nationella inventeringsrapporten till kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 49, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 55, s. 57.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden den 22 november 2007 – Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-515/07)

(2008/C 22/60)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie,

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfrågor

- 1) Skall artiklarna 6.2, 17.1, 17.2 och 17.6 i sjätte direktivet ⁽¹⁾ tolkas så att en skattskyldig tillåts att till sin rörelse hänföra inte enbart anläggningstillgångar, utan alla varor och tjänster som används såväl i rörelsen som för rörelsefrämmande ändamål, och i dess helhet och omedelbart dra av den ingående mervärdesskatt som skall betalas för förvärv av sådana varor eller tjänster?

2) Om svaret på fråga 1 är jakande, innebär tillämpningen av artikel 6.2 i sjätte mervärdessdirektivet att det på andra varor och tjänster än anläggningstillgångar endast skall tas ut mervärdesskatt en enda gång under den beskattningsperiod som omfattas av rätten till avdrag, eller skall mervärdesskatt även tas ut vid senare tillfällen och, om det sistnämnda är fallet, hur skall den skatt som skall tas ut på de varor och tjänster som den skattskyldige inte har avskrivit fastställas?

(¹) Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (Chancery Division) (Förenade kungariket) den 22 november 2007 – Afton Chemical Limited mot The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Mål C-517/07)

(2008/C 22/61)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (Chancery Division).

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Afton Chemical Limited

Motpart: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Tolkningsfrågor

- 1) Skall sådana bränsletillsatser som de ifrågavarande, vilka inte används, inte är avsedda att användas och inte utbjuds till försäljning som motorbränsle, men vilka tillsätts till motorbränsle av annan anledning än för att driva det fordon för vilket bränslet används, beskattas enligt artikel 2.3 i direktiv 92/81/EEG?
- 2) Om svaret till den första frågan är jakande omfattas sådana tillsatser av undantaget enligt artikel 8.1 i direktiv 92/81/EEG (¹)?

3) Skall bränsletillsatser som de ifrågavarande, vilka inte används, inte är avsedda att användas och inte utbjuds till försäljning som motorbränsle, men vilka tillsätts till motorbränsle av annan anledning än för att driva det fordon för vilket bränslet används, beskattas enligt artikel 2.3 andra stycket i direktiv 2003/96/EG (²)?

4) Om svaret till den tredje frågan är jakande undantas sådana tillsatser, i enlighet med artikel 4 b första strecksatsen i direktiv 2003/96/EG, från att omfattas av nämnda direktiv?

5) Utgör gemenskapsrätten och särskilt artikel 3 i direktiv 92/12/EEG (³) ett hinder för Förenade kungarikets beskattning av ovan angivna bränsletillsatser?

(¹) EGT L 316, s. 12; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 91.

(²) EUT L 283, s. 51.

(³) EGT L 76, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 57.

Överklagande ingett den 22 november 2007 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som förstainstansrätten (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 12 september 2007 i mål T-196/02, MTU Friedrichshafen GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-520/07 P)

(2008/C 22/62)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K. Gross och B. Martenczuk)

Övrig part i målet: MTU Friedrichshafen GmbH

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

— upphäva förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 i mål T-196/02, MTU Friedrichshafen GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission,

- avgöra målet i sak och ogilla överklagandet med motiveringen är ogrundad, och
- förplikta sökanden i det ursprungliga målet att ersätta såväl kostnaderna i målet om överklagande som kostnaderna vid förstainstansrätten i mål T-196/02.

Grunder och huvudargument

Förstainstansrätten har dömt fel då den utgick från att det inte gick att tillämpa möjligheten att fatta beslut på grundval av tillgängliga upplysningar för att avgöra vem som faktiskt mottagit stödet. Fastställandet av vem som är den faktiska mottagaren utgör normalt en del av kommissionens beslutsfattande, och det är kommissionen som förordnar om återbetalning av olagliga stöd. Nämda fastställande är nämligen krävs nämligen för att en effektiv återbetalning av de olagliga stöden skall kunna ske. Därmed är uteslutandet av möjligheten att på grundval av tillgängliga upplysningar fastställa vem som faktiskt har mottagit stöd oförenligt med artikel 13.1 i förordning (EG) nr 659/1999.

För det andra fann förstainstansrätten felaktigt att kommissionen hade fattat sitt beslut på grundval av ett rent antagande, vilket inte uppfyller kraven på ett beslut grundat på tillgängliga upplysningar. Vid beslut på grundval av tillgängliga upplysningar gäller inte något krav på att det råder fullständig säkerhet. Vidare stöds kommissionens beslut av de upplysningar som SKL-M:s konkursförvaltar lämnade angående utvecklingskostnaderna för know-how. Kommissionen förfogade därigenom över tillräcklig information för att på grundval av denna fatta beslutet att överföringen av know-how till MTU utgjorde en fördel för detta företag.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Korkein hallinto-oikeus, Finland den 26 november 2007 – A mot Perusturvalautakunta

(Mål C-523/07)

(2008/C 22/63)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Korkein hallinto-oikeus, Finland.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: A

Motpart: Perusturvalautakunta

Tolkningsfrågor

- 1) a) Är rådets förordning (EG) nr 2201/2003 ⁽¹⁾ om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (Bryssel IIa-förordningen) tillämplig på verkställighet av ett beslut i alla dess delar, som beslutet i förevarande mål, när detta beslut har meddelats i form av ett enda beslut om omedelbart omhändertagande och placering av ett barn utom den egna familjen i ett familjehem, vilket har fattats på grundval av offentligt rättsliga bestämmelser om skydd för barn,
- b) eller är förordningen, med hänsyn till dess artikel 1.2 d, endast tillämplig på den del av beslutet som avser placeringen utom den egna familjen i ett familjehem?
- 2) Hur skall begreppet hemvist, som anges i artikel 8.1 i förordningen och i den här till knutna artikel 13.1, tolkas i gemenskapsrätten, särskilt när barnet har fast bostad i en medlemsstat men befinner sig i en annan medlemsstat och lever där utan fast bostad?
- 3) a) Om barnet inte anses ha hemvist i denna andra medlemsstat, under vilka förutsättningar kan brådskande säkerhetsåtgärder (omhändertagande) ändå vidtas i denna medlemsstat med stöd av artikel 20.1 i förordningen?
- b) Utgörs de säkerhetsåtgärder som avses i artikel 20 i förordningen enbart av åtgärder som kan vidtas enligt nationell rätt och är de bestämmelser i den nationella rättsordningen som avser denna åtgärd tvingande vid tillämpningen av den ifrågasatta artikeln?
- c) Skall målet, efter det att säkerhetsåtgärden har vidtagits, ex officio hänskjutas till domstol i den behöriga medlemsstaten?
- 4) Om domstolen i medlemsstaten helt saknar behörighet, skall den avvisa målet eller skall den hänskjuta målet till domstol i en annan medlemsstat?

⁽¹⁾ EUT L 338, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Förenade kungariket) den 28 november 2007 – Generics (UK) Ltd, Regina mot Licensing Authority (genom Medicines and Healthcare products Regulatory Agency

(Mål C-527/07)

(2008/C 22/64)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Generics (UK) Ltd, Regina

Svarande: Licensing Authority (genom Medicines and Healthcare products Regulatory Agency

Tolkningsfrågor

- 1) När ett läkemedel som faller utanför tillämpningsområdet för bilagan till förordning nr 2309/93 ⁽¹⁾ har släppts ut på marknaden i en medlemsstat (Österrike) enligt ett nationellt tillståndsförfarande innan den medlemsstaten anslöts till EES eller EG och
 - a) den medlemsstaten senare anslutit sig till EES och därefter till EG, och som en del av villkoren för sin anslutning har införlivat tillståndsbestämmelserna i direktiv 65/65 (nu direktiv 2001/83 ⁽²⁾) i sin nationella rättsordning, varvid inga övergångsbestämmelser varit tillämpliga,
 - b) läkemedlet i fråga har funnits kvar på marknaden i den medlemsstaten under ett antal år efter dess anslutning till EES och EG,
 - c) försäljningstillståndet för det berörda läkemedlet har ändrats genom tillägg av en ny indikation efter medlemsstatens anslutning till EES och EG, och ändringen ansågs av myndigheterna i den medlemsstaten uppfylla kraven i gemenskapsrätten,
 - d) dokumentationen för läkemedlet i fråga inte uppdaterats i enlighet med direktiv 65/65 (nu direktiv 2001/83) efter medlemsstatens anslutning till EES och EG, och

- e) ett läkemedel som innehåller samma aktiva substanser senare har beviljats tillstånd enligt artikel 6 i direktiv 2001/83 och släppts ut på marknaden i EG,

skall detta läkemedel anses utgöra "ett referensläkemedel som är eller har varit godkänt enligt artikel 6 ... i en medlemsstat" i den mening som avses i artikel 10.1 i direktiv 2001/83, och om så är fallet, vilket eller vilka av ovanstående villkor är avgörande i detta avseende?

- 2) Under omständigheter när den behöriga myndigheten i en referensmedlemsstat felaktigt avslår en ansökan om försäljningstillstånd som framställts enligt artikel 10.1 i direktiv 2001/83 inom ramen för det decentraliserade förfarande som föreskrivs i det direktivet, med hänvisning till att det läkemedel som avses i fråga 1 ovan inte var ett "referensläkemedel" i den mening som avses i artikel 10.1, vilken eventuell vägledning anser domstolen att det är lämpligt att lämna angående de omständigheter som bör beaktas av den nationella domstolen vid avgörandet av om åsidosättandet av gemenskapsrätten är ett tillräckligt allvarligt åsidosättande i den mening som avses i domen i målet *Brasserie du Pecheur* och *Factortame*?

⁽¹⁾ EGT L 214, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 24, s. 158.

⁽²⁾ EGT L 311, s. 67.

Överklagande ingett den 29 november 2007 av Association de la presse internationale ASBL (API) av den dom som förstainstansrätten meddelade den 12 september 2007 i mål T-36/04, Association de la presse internationale ASBL (API) mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-528/07 P)

(2008/C 22/65)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Association de la presse internationale ASBL (API) (ombud: S. Völcker, Rechtsanwalt, F. Louis, avocat och C. O'Daly, Solicitor)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 12 september 2007 i mål T-36/04, API mot kommissionen, i den del förstainstansrätten fastslog att kommissionens hade rätt att inte lämna ut kommissionens inlagor i de mål i vilka muntlig förhandling inte har hållits,
- ogiltigförklara de delar av kommissionens beslut D(2003) 30621 av den 20 november 2003 som inte förstainstansrätten tidigare ogiltigförklarade i mål T-36/04, eller alternativt återförvisa målet till förstainstansrätten för fortsatta överläggningar med beaktande av domstolens dom, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför att den överklagade domen skall upphävas på följande grunder:

1. För det första tolkade förstainstansrätten artikel 4.2 andra strecksatsen i förordningen felaktigt (undantaget avseende rättsliga förfaranden) när den fastslog att kommissionen inte behöver göra en konkret bedömning huruvida den skall ge tillgång till sina skriftliga inlagor innan den muntliga förhandlingen. Denna tolkning i) strider mot etablerade principer avseende tolkningen av undantaget avseende rättsliga förfaranden som görs i övriga delar av domen, ii) grundar sig på en icke befintlig rätt för kommissionen att försvara sina intressen oberoende av all yttre påverkan, iii) grundar sig på uppenbarligen oriktiga rättsliga argument eftersom principen om jämlikhet i medel åberopas, iv) avfärdar felaktigt betydelsen av andra rättsliga instansers bestämmelser om att ge tillgång till inlagor innan förhandlingen och v) grundar sig felaktigt på behovet att skydda den ändamålsenliga verkan av förfaranden vid gemenskapsdomstolarna som har pågått inom stängda dörrar.
2. För det andra tolkade förstainstansrätten begreppet "övervägande allmänintresse" i artikel 4.2 *in fine* i förordningen felaktigt, genom att framhålla att när skriftliga inlagor som har avgetts till domstolen är i fråga kan det generella allmänintresset avseende innehållet i förfarandena vid gemenskapsdomstolarna inte överväga något intresse som är skyddat genom undantaget avseende rättsliga förfaranden.

Överklagande ingett den 29 november 2007 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som förstainstansrätten meddelade den 12 september 2007 i mål T-36/04, Association de la presse internationale ASBL mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-532/07 P)

(2008/C 22/66)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Docksey och P. Aalto)

Övrig part i målet: Association de la presse internationale ASBL (API)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva den överklagade domen i den del som kommissionens beslut om att inte ge tillgång till de handlingar som API hade ansökt om ogiltigförklaras
- slutligt avgöra målet i de frågor som är föremål för detta överklagande, och
- förplikta sökanden i mål T-36/04 att ersätta kommissionens rättegångskostnader i det målet och i förevarande överklagande.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anför för det första att förstainstansrätten har gjort en felaktig rättstillämpning genom att tolka undantaget avseende rättsliga förfaranden så att det får till följd att institutionerna skall beakta ansökningar om tillgång till skriftliga inlagor i andra förfaranden än fördragsbrottsförfaranden i varje enskilt fall efter förhandlingsdagen. I detta avseende gör kommissionen gällande att förstainstansrättens slutsatser är oförenliga med dess resonemang, att förstainstansrätten inte beaktade intresset av en god rättskipning eller intressen som andra personer som omnämns i förfarandet kan ha samt att förstainstansrätten endast beaktade en av parternas rättigheter och skyldigheter. Även om domstolshandlingar som institutionerna avger inte utesluts från tillämpningsområdet för förordning nr 1049/2001 (¹), saknar förstainstansrättens slutsatser stöd i gemenskapsrätten eller domstolens rättspraxis.

För det andra har förstainstansrätten gjort en felaktig rättstillämpning genom att tolka undantaget för utredningar så att det får till följd att kommissionen skall beakta ansökningar om tillgång till skriftliga inlagor i fördragsbrottsförfaranden i enlighet med artikel 226 EG i varje enskilt fall efter den dag då domen avkunnades, inklusive förfaranden som har avgjorts men i vilka dom ännu inte har avkunnats. Detta leder till att kommissionens förmåga att i egenskap av fördragets väktare säkerställa att medlemsstaterna uppfyller sina förpliktelser enligt gemenskapsrätten försvagas.

För det tredje har förstainstansrätten gjort en felaktig rättstillämpning genom att tolka undantaget avseende rättsliga förfaranden så att det får till följd att institutionerna skall beakta ansökningar om tillgång till deras skrivna inlagor i varje enskilt fall i förfaranden som har avgjorts men vilka har samband med pågående förfaranden. Detta leder till att deras förmåga att ta tillvara sina intressen vid gemenskapsdomstolarna försvagas samt försvagar kommissionens förmåga att i egenskap av fördragets väktare stärka gemenskapsrätten.

(¹) EUT L 145, s. 43.

Talan väckt den 30 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-541/07)

(2008/C 22/67)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 28 och 30 i EG-fördraget genom att förbjuda att fönsterfilm, som lagligen tillverkas och/eller säljs på marknaden i andra medlemsstater i Europeiska unionen, anbringas på bilrutor i allmänhet genom transportministerns dekret nr 12078/1343 av den 3 mars 2004, såsom detta tolkats på grundval av trafiksäkerhets- och miljöverkets cirkulär nr 45007/4795 av den 28 juli 2004, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Efter att ha tagit emot ett klagomål undersökte kommissionen de grekiska bestämmelserna som förbjuder att fönsterfilm anbringas på vindrutor och på bilrutor i allmänhet.
2. Kommissionen anser att det aktuella förbudet inte omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 92/22/EG, i dess lydelse enligt direktiv 2001/92/EG, och att förbudet, i avsaknad av harmonisering på gemenskapsnivå, skall bedömas mot bakgrund av artiklarna 28 EG och 30 EG.
3. Förbudet utgör en åtgärd med verkan motsvarande en kvantitativ restriktion av den fria rörligheten för varor, vilken strider mot bestämmelserna i artikel 28 EG, eftersom förbudet faktiskt utgör ett hinder för handeln i Grekland med sådana fönsterfilmer som lagligen tillverkas och säljs i andra medlemsstater.
4. Vidare hävdar kommissionen att de grekiska myndigheterna inte har lyckats lägga fram tillräckliga bevis för att åtgärden är motiverad och proportionerlig.
5. Det har i synnerhet inte visats att det finns kriterier för att vid kontroll fastställa huruvida de aktuella fönsterfilmerna uppfyller vissa minimikrav, vilket de grekiska myndigheterna har gjort gällande.
6. Följaktligen anser kommissionen att de aktuella bestämmelserna utgör ett åsidosättande av artikel 28 EG som inte kan anses motiverat på grundval av artikel 30 EG eller av tvingande hänsyn till allmänintresset, i den mening som avses i EG-domstolens praxis.

Talan väckt den 10 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-548/07)

(2008/C 22/68)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia och M. van Beek)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/34/EG av den 3 juni 1996 om ramavtalet om föräldraledighet, under-tecknat av UNICE, CEEP och EFS (¹), och särskilt enligt klausulerna 1.2, 2.1, 2.3 b, e och f, 2.4 samt 2.6 i det avtal som bifogats direktivet och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Efter att ha granskat hela den grekiska lagstiftningen avseende införlivandet av direktiv 96/34/EG av den 3 juni 1996 om ramavtalet om föräldraledighet, undertecknat av UNICE, CEEP och EFS med den grekiska rättsordningen konstaterade kommissionen att införlivandet var otillräckligt och felaktigt vad gäller vissa klausuler i ovannämnda ramavtal vad gäller arbetstagare inom handelsflottan.
2. Den aktuella grekiska lagstiftningen, varigenom kollektivavtal inom detta område ratificeras, har närmare bestämt ett begränsat tillämpningsområde i den mån den inte skall tillämpas på samtliga arbetstagare på fartyg inom handelsflottan.
3. För att ovannämnda arbetstagare skall beviljas föräldraledighet är det enligt den grekiska lagstiftningen nödvändigt att uppfylla vissa krav som tillkommer utöver de krav som föreskrivs i direktivet, nämligen följande:
 - arbetstagaren skall ha en anställningstid på minst 12 månader på samma fartyg,
 - fartyget skall ha en besättning på minst 30 personer,
 - lägga fram bevis på att den andra föräldern har en anställning,
 - vid tillbakakomsten efter föräldraledigheten skall anställningsavtalet klassificeras som "nytt" och skall avse en anställningstid på minst sex eller sju månader,
 - arbetstagaren skall stå för kostnaderna för ersättarens resa,
 - den aktuella nationella lagstiftningen skall endast tillämpas på anställningsavtal som trätt i kraft efter det att kollektivavtalen trätt i kraft,
 - affärsmässiga skyldigheter klassificeras som force majeure för att inte bevilja en föräldraledighet.
4. Kommissionen konstaterar slutligen att varken kollektivavtalen eller de ministeriella besluten om ratificering av dessa behandlar frågan om skydd för arbetstagare mot uppsägning på grund av en ansökan om eller beviljande av föräldraledighet.
5. Kommissionen anser följaktligen att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 96/34/EG, och särskilt enligt klausulerna 1.2, 2.1, 2.3 b, e och f, 2.4 samt 2.6 i det avtal som bifogats direktivet.

(¹) EGT L 145, 19.6.1996, s. 4.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 8 oktober 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland

(Mål C-20/07) (¹)

(2008/C 22/69)

Rättegångsspråk: engelska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

(¹) EUT C 56, 10.3.2007.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 8 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Sverige

(Mål C-145/07) (¹)

(2008/C 22/70)

Rättegångsspråk: svenska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

(¹) EUT C 95, 28.4.2007.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 8 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Sverige

(Mål C-223/07) (¹)

(2008/C 22/71)

Rättegångsspråk: svenska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

(¹) EUT C 140, 23.6.2007.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

Förstainstansrättens dom av den 12 december 2007 – Pagliacci mot kommissionen

(Mål T-307/04) ⁽¹⁾

(Tjänstemän — Öppna uttagningsprov — Neka plats på reservlistan — Åsidosättande av meddelandet om uttagningsprov — Erfordrad examen och yrkeserfarenhet)

(2008/C 22/72)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Carlo Pagliacci (Bryssel, Belgien) (ombud: inledningsvis advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och É. Marchal, därefter advokaten F. Schiaudone)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Berardis-Kayser och H. Tserepa-Lacombe)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som uttagningskommittén vid uttagningsprov KOM/A/1/02 fattade om att ge sökanden ett betyg som inte räckte för att denne skulle kunna upptas i förteckningen över godkända sökande

Domslut

- 1) Det beslut som uttagningskommittén vid uttagningsprov KOM/A/1/02 fattade om att ge sökanden ett betyg som inte räckte för att denne skulle kunna upptas i förteckningen över godkända sökande ogiltigförklaras.
- 2) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 262, 14.5.2005.

Förstainstansrättens dom av den 11 december 2007 – Jörn Sack mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-66/05) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänsteman — Talan om ogiltigförklaring — Tjänstepremie — Tjänsten "enhetschef" — Motiveringsskyldighet — Språkkordning)

(2008/C 22/73)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Jörn Sack (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna U. Lehmann-Brauns och D. Mahlo)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Joris och H. Krämer, biträdda av advokaten B. Wägenbaur)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av beslut avseende fastställelse av månadslön för sökanden från maj 2004 till februari 2005. Begäran att göra en ny beräkning av denna lön och begäran om ogiltigförklaring av det uttryckliga beslutet att avslå sökandens klagomål, vilket delgavs denne den 26 november 2004.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 106, 30.4.2005.

Förstainstansrättens dom av den 12 december 2007 – K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG mot harmoniseringsbyrån – Lopes de Almeida Cunha m.fl. (CORPO livre)

(Mål T-86/05) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av figurmärket CORPO LIVRE — Nationella och internationella ordmärken LIVRE — Bevis på användning av de äldre varumärkena har förebringats för sent)

(2008/C 22/74)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG (Weilheim (Tyskland)) (ombud: advokaterna D. Spohn och A. Kockläuner)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha (Vila Nova de Gaia, Portugal), Cláudia Couto Simões (Vila Nova de Gaia) Marly Lima Jatobá (Vila Nova de Gaia)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 7 december 2004 (ärende R 328/2004-1) om ett invändningsförfarande mellan K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG och Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha, Cláudia Couto Simões samt Marly Lima Jatobá.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden, K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG, skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 155, 25.6.2005.

Förstainstansrättens dom av den 12 december 2007 – BASF och UCB mot kommissionen

(Mål T-101/05 och T-111/05) (¹)

(Konkurrens — Karteller inom sektorn för vitaminprodukter — Kolinklorid (vitamin B4) — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet fastställs — Böter — Avskräckande verkan — Återfall — Samarbete under det administrativa förfarandet — En enda, fortgående överträdelse)

(2008/C 22/75)

Rättegångsspråk: engelska och franska

Parter

Sökande: BASF AG (Ludwigshafen, Tyskland) (ombud: N. Levy, barrister, J. Temple-Lang, solicitor, och advokaten C. Feddersen), och UCB SA (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna J. Bourgeois, J.-F. Bellis och M. Favart)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: i mål T-101/05, A. Whelan och F. Amato, och, i mål T-111/05, inledningsvis O. Beynet och F. Amato, därefter X. Lewis och F. Amato)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2005/566/EG av den 9 december 2004 om ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet (Ärende C.37.533 – Kolinklorid) (sammanfattning i EUT L 190, 2005, s. 22) eller nedsättning av de böter som påförts sökandena genom detta beslut.

Domslut

- 1) Mål T-112/05, Akzo Nobel m.fl. mot kommissionen, avskiljs från målen T-101/05 och T-111/05 vad gäller domen.
- 2) Artikel 1 b och f i kommissionens beslut 2005/566/EG av den 9 december 2004 om ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet (Ärende C.37.533 – Kolinklorid) ogiltigförklaras såvitt den överträdelse som lagts BASF AG och UCB SA till last avser perioden före den 29 november 1994 avseende BASF och före den 14 mars 1994 avseende UCB.
- 3) I mål T-101/05 fastställs de böter som påförts BASF till 35,024 miljoner euro.
- 4) I mål T-111/05 fastställs de böter som påförts UCB till 1,870 miljoner euro.
- 5) Talan ogillas i övrigt.
- 6) I mål T-101/05 skall vardera parten bära sin rättegångskostnad.
- 7) I mål T-111/05 skall kommissionen bära sin rättegångskostnad och ersätta 90 procent av UCB:s rättegångskostnad.

(¹) EUT C 115, 14.5.2005.

Förstainstansrättens dom av den 12 december 2007 – Akzo Nobel m.fl. mot kommissionen

(Mål T-112/05) (¹)

(Konkurrens — Kartell inom sektorn för vitaminprodukter — Kolinklorid (vitamin B4) — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet fastställs — Ansvar för rättsstridigt handlande)

(2008/C 22/76)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Akzo Nobel NV (Arnhem, Nederländerna); Akzo Nobel Nederland BV (Arnhem); Akzo Nobel Chemicals International BV (Amersfoort, Nederländerna); Akzo Nobel Chemicals BV (Amersfoort); och Akzo Nobel Functional Chemicals BV (Amersfoort) (ombud: inledningsvis advokaterna C. Swaak och J. de Gou, därefter C. Swaak, M. van der Woude och M. Mollica)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Whelan och F. Amato)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2005/566/EG av den 9 december 2004 om ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet (Ärende C.37.533 – Kolinklorid) (sammanfattning i EUT L 190, 2005, s. 22).

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV och Akzo Nobel Functional Chemicals BV skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 143, 11.6.2005.

Förstainstansrättens dom av den 13 december 2007 – Angelidis mot parlamentet

(Mål T-113/05) (¹)

(Personalmål — Tjänstemän — Tillsättning av en tjänst i lönegrad A2 — Avslag på ansökan — Asidosättande av väsentliga formföreskrifter — Talan om ogiltigförklaring — Talan om skadestånd)

(2008/C 22/77)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Angel Angelidis (Luxembourg, Luxemburg) (ombud: advokaten É. Boigelot)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: A. Bencomo Weber, J.F. de Wachter och A. Lukošiušė)

Saken

Talan dels om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut att avslå sökandens ansökan till tjänsten som direktör för direktoratet "Budgetfrågor" vid generaldirektoratet för utskotten med ansvar för parlamentets interna politik och att tillsätta en annan sökande på nämnda tjänst, dels om ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av att hans ansökan avslogs.

Domslut

1) *Beslutet av Europaparlamentets presidium av den 25 februari 2004 att tillsätta Alfreda De Feo på tjänsten som direktör för*

direktoratet "Budgetfrågor" vid generaldirektoratet för utskotten med ansvar för parlamentets interna politik ogiltigförklaras.

2) *Talan ogillas i övrigt.*

3) *Parlamentet skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 115, 14.5.2005.

Förstainstansrättens dom av den 12 december 2007 – Italien mot kommissionen

(Mål T-308/05) (¹)

(Strukturfonder — Samfinansiering — Förordningarna (EG) nr 1260/1999 och nr 448/2004 — Villkor för att förskott som nationella organ har utbetalat inom ramen för statliga stödordningar eller i samband med att stöd beviljats skall vara stödberrättigande — Bevis för att enskilda mottagare har använt fondmedlen — Talan om ogiltigförklaring — Rättsakt mot vilken talan kan väckas)

(2008/C 22/78)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: inledningsvis A. Cingolo, därefter P. Gentili, avvocati dello Stato)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: L. Flynn och M. Velardo, biträdda av advokaten G. Faedo)

Saken

Yrkande om ogiltigförklaring av de beslut som kommissionens brev nr 5272 av den 7 juni 2005, nr 5453 av den 8 juni 2005, nr 5726 och 5728 av den 17 juni 2005 och nr 5952 av den 23 juni 2005, påstås innehålla.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 257, 15.10.2005.

**Förstainstansrättens dom av den 11 december 2007 –
Portela & Companhia mot harmoniseringsbyrån – Torrens
Cuadrado et Gilbert Sanz (Bial)**

(Mål T-10/06) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om figurmärket Bial som gemenskapsvarumärke — Äldre nationellt ordmärke BIAL — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 — Bevis för att det äldre varumärket existerar — Samexistens för äldre varumärken — Grund som innebär ändring av föremålet för talan — Bevisning som har åberopats för första gången vid förstainstansrätten — Kostnader i samband med invändningsförfarandet)

(2008/C 22/79)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Portela & Companhia, SA (S. Mamede do Coronado, Portugal) (ombud: advokaten J. Conceição Pimenta)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: J. Novais Gonçalves)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Juan Torrens Cuadrado och Josep Gilbert Sanz (Gava, Spanien)

Saken

Talan mot det beslut som fattades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 14 september 2005 (ärende R 897/2004-1) om ett invändningsförfarande mellan Juan Torrens Cuadrado och Josep Gilbert Sanz å ena sidan och Portela & Companhia, SA å andra sidan.

Domslut

- 1) Det beslut som fattades av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 14 september 2005 (ärende R 897/2004-1) ogiltigförklaras i den mån sökanden där förpliktades att ersätta Juan Torrens Cuadrado och Josep Gilbert Sanz med 600 euro för deras utgifter i samband med invändningsförfarandet.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Portela & Companhia, SA skall bära sin egen rättegångskostnad och ersätta hälften av harmoniseringsbyråns rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 60, 11.3.2006.

**Förstainstansrättens dom av den 12 december 2007 –
Irland m.fl. mot kommissionen**

(Förenade målen T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 och
T-69/06) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Direktiv 92/81/EEG — Punktskatt på mineraloljor — Mineraloljor som används som bränsle vid framställningen av aluminiumoxid — Befrielse från punktskatt som beviljats av de franska, irländska och italienska myndigheterna — Nytt stöd — Befintligt stöd — Motiveringsskyldighet — Prövning ex officio)

(2008/C 22/80)

Rättegångsspråk: engelska, franska och italienska

Parter

Sökande i mål T-50/06: Irland (ombud: D. O'Hagan, biträdd av P. McGarry, barrister)

Sökande i mål T-56/06: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och S. Ramet)

Sökande i mål T-60/06: Republiken Italien (ombud: G. Aiello, avvocato dello Stato)

Sökande i mål T-62/06: Eurallumina SpA (Portoscuso, Italien) (ombud: L. Martin Alegi, R. Denton och M. Garcia, solicitors)

Sökande i mål T-69/06: Aughinish Alumina Ltd (Askeaton, Irland) (ombud: J. Handoll och C. Waterson, solicitors)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Di Bucci, N. Khan, P. Stancanelli och K. Walkervová)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2006/323/EG av den 7 december 2005 om den befrielse från punktskatt på mineraloljor som används som bränsle vid framställningen av aluminiumoxid i regionerna Gardanne och Shannon samt på Sardinien, och som tillämpas av Frankrike, Irland och Italien (EUT L 119, 2006, s. 12)

Domslut

- 1) Målen T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 och T-69/06 förenas vad gäller den slutliga domen.
- 2) Kommissionens beslut 2006/323/EG av den 7 december 2005 om den befrielse från punktskatt på mineraloljor som används som bränsle vid framställningen av aluminiumoxid i regionerna Gardanne och Shannon samt på Sardinien, och som tillämpas av Frankrike, Irland och Italien, ogiltigförklaras.

- 3) Talan i mål T-62/06 ogillas i övrigt.
- 4) Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad och ersätta sökandenas rättegångskostnader, inbegripet kostnaderna för det interimistiska förfarandet i mål T-69/06 R.

(¹) EUT C 86, 8.4.2006.

**Förstainstansrättens dom av den 12 december 2007 –
DeTeMedien mot harmoniseringsbyrån (suchen.de)**

(Mål T-117/06) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket suchen.de — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Domännamn — Artikel 7.1 b och c i förordning nr 40/94 EG)

(2008/C 22/81)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deutsche Telekom Medien (Frankfurt-am-Main, Tyskland) (ombud: inledningsvis advokaterna J. Fesenmair och I. Gehring, därefter advokaterna J. Fesenmair och T.M. Müller)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 30 januari 2006 (ärende R 287/2005-1) om en ansökan om registrering av ordmärket suchen.de som gemenskapsvarumärke.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) DeTeMedien Deutsche Telekom Medien GmbH skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 143, 17.6.2006.

**Förstainstansrättens dom av den 13 december 2007 –
Xentral LLC mot harmoniseringsbyrån – Pages jaunes
(PAGESJAUNES.COM)**

(Mål T-134/06) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket PAGESJAUNES.COM — Det äldre nationella figurmärket LES PAGES JAUNES — Domännamnet "pagesjaunes.com" — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94)

(2008/C 22/82)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Xentral LLC (Florida, Förenta staterna) (ombud: advokaten A. Bertrand)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Pages jaunes SA (Sèvres, Frankrike) (ombud: advokaterna C. Bertheux Scotte, B. Potot och B. Corne)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 15 februari 2006 (ärende R 708/2005-1) om ett invändningsförfarande mellan Pages jaunes SA och Xentral LLC.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Xentral LLC skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 165, 15.7.2006.

Förstainstansrättens dom av den 13 december 2007 – Carbrera Sánchez mot Harmoniseringsbyrån – Industrias Cárnicas Valle (el charcutero artesano)

(Mål T-242/06) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket el charcutero artesano — Det äldre nationella figurmärket El Charcutero — Relativa registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Känneteckenslikhet föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94)

(2008/C 22/83)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Miguel Carbrera Sánchez (Móstoles, Spanien) (ombud: advokaterna J. Calderón Chavero och T. Villate Consonni)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: J. García Murillo)

Motpart vid överklagandenämnden: Industrias Cárnicas Valle, SA (Madrid, Spanien)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 15 juni 2006 (ärende R 790/2005-1) i ett invändningsförfarande mellan Miguel Cabrera Sánchez och Industrias Cárnicas Valle, SA.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Miguel Cabrera Sánchez skall bära sin rättegångskostnad och ersätta Byråns för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 261, 28.10.2006.

Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 4 december 2007 – Cheminova m.fl. mot kommissionen

(Mål T-326/07 R)

(Interimistiskt förfarande — Direktiv 91/414/EEG — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Upptagande till sakprövning — Kravet på skyndsamhet ej uppfyllt)

(2008/C 22/84)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Cheminova A/S (Harboøre, Danmark), Cheminova Agro Italia Srl (Rom, Italien), Cheminova Bulgaria EOOD (Sofia, Bulgarien), Agrodan SA (Madrid, Spanien) och Lodi SAS (Grand-Fougeray, Frankrike) (ombud: advokaterna C. Mereu och K. Van Maldegem)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Doherty och L. Parpala)

Saken

Ansökan om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut 2007/389/EG av den 6 juni 2007 om att inte införa malation i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta ämne (EUT L 146, s. 19) till dess att dom har meddelats i huvudsaken.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Talan väckt den 19 november 2007 – Euro-Information mot harmoniseringsbyrån (Återgivning av en hand som håller ett kort med tre trianglar)

(Mål T-414/07)

(2008/C 22/85)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Euro-Information (Strasbourg, Frankrike) (ombud: advokaterna P. Greffe och M. Chaminade)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 6 september 2007, ärende R-290/2007-1, i den del sökandens ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 5 225 776 avslås vad gäller varor och tjänster i klasserna 9, 35, 36, 38 och 42,
- förplikta svaranden att registrera gemenskapsvarumärke nr 5 225 776 för samtliga varor och tjänster som ansökan avsåg.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke, som består av ett återgivande av en hand som håller ett kort som följs av tre svarta trianglar, avseende produkter och varor i klasserna 9, 35, 36, 38 och 42 (ansökan nr 5 225 776)

Granskarens beslut: Delvist avslag på registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Sökanden gör gällande att, till skillnad från vad harmoniseringsbyråns överklagandenämnd fastslog i det angripna beslutet, har beståndsdelarna i det varumärke avseende vilket ansökan delvis avslögs särskiljningsförmåga och de är arbiträra med avseende på de varor och tjänster som avses. Sammansättningen av beståndsdelarna skall följaktligen anses ha särskiljningsförmåga och vara arbiträr.

Talan väckt den 22 november 2007 – Deutsche Post AG mot kommissionen

(Mål T-421/07)

(2008/C 22/86)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deutsche Post AG (Bonn, Tyskland) (ombud: advokaterna J. Sedemund och T. Lübbig)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara Europeiska gemenskapernas kommissions beslut av den 12 september 2007 (Statligt stöd C 36/07 (ex NN 25/07) – Statligt stöd till Deutsche Post AG – Uppmaning att inkomma med synpunkter enligt artikel 88.2 i EG-fördraget),
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att kommissionens beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 EG angående statligt stöd C 36/07 (ex NN 25/07) skall ogiltigförklaras. Tyskland delgavs detta beslut genom skrivelse av den 12 september 2007 (EUT C 245, s. 21). Detta beslut innebär att det inleddes ett förfarande med syfte att ersätta det förfarande som kommissionen inledde den 23 oktober 1999 och som ledde till att kommissionen den 19 juni 2002 fattade ett slutgiltigt negativt beslut (EGT L 247, s. 27). I detta negativa beslut fastställde kommissionen att Deutsche Post AG:s priser för paketjänster från dörr till dörr till priser låg under de tjänstespecifika tilläggskostnaderna och att denna aggressiva rabattpolitik inte ingick i dess åtagande att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster.

Sökanden gör till stöd för sin talan gällande att det angripna beslutet strider mot viktiga förvaltningsprinciper. Det är särskilt fråga om ett åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar genom att kommissionen varit medveten om de faktiska omständigheterna under många år och den 19 juni 2002 fattat ett beslut som då angavs vara slutgiltigt. Vidare har varken Förbundsrepubliken Tyskland eller sökanden beretts tillfälle att yttra sig vad gäller det angripna beslutet innan det meddelades. Slutligen anför sökanden i detta sammanhang att förordning (EG) nr 659/1999⁽¹⁾ har åsidosatts, eftersom det av systematiken i denna rättsakt framgår att ett negativt beslut, av det slag som fattades den 19 juni 2002, innebär att förfarandet har avslutats och att svaranden inte kan ompröva sin bedömning av de faktiska omständigheterna i ett nytt förfarande rörande det statliga stödet.

Sökanden gör vidare gällande att svaranden har åsidosatt motiveringsskyldigheten enligt artikel 253 EG och artikel 6.1 i förordning nr 659/1999, eftersom det i det angripna beslutet inte klart anges vilka åtgärder som kommissionen anser utgör statligt stöd och beslutet dessutom inte innehåller någon rättslig bedömning.

Sökanden hävdar slutligen att artiklarna 87.1 och 88 EG har åsidosatts, eftersom de åtgärder som anges i det angripna beslutet inte skall anses som statligt stöd.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [88 EG] (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 16 november 2007 – Agencja Wydawnicza Technopol mot harmoniseringsbyrån (100)

(Mål T-425/07)

(2008/C 22/87)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Agencja Wydawnicza Technopol, sp. z o.o. (Częstochowa, Polen) (ombud: D. Rzażewska, juridisk rådgivare)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 3 september 2007 i ärende nr R 1274/2006-4, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt *gemenskapsvarumärke*: ordmärket "100" för varor och tjänster i klasserna 16, 28 och 41 (ansökan nr 3 875 408)

Granskarens beslut: Registreringsansökan avslås

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslås

Grunder: Felaktig tillämpning av bestämmelserna i artikel 7.1 b och c i förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken⁽¹⁾. Enligt sökanden är kännetecknet "100" varken beskrivande eller saknar särskiljningsförmåga för de angivna varorna och tjänsterna.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 (EGT L 11, 1994, s. 1)

Talan väckt den 16 november 2007 – Agencja Wydawnicza Technopol mot harmoniseringsbyrån (300)

(Mål T-426/07)

(2008/C 22/88)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Agencja Wydawnicza Technopol, sp. z o.o. (Częstochowa, Polen) (ombud: D. Rzążewska, juridisk rådgivare)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 3 september 2007 i ärende nr R 1275/2006-4, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt *gemenskapsvarumärke*: ordmärket "300" för varor och tjänster i klasserna 16, 28 och 41 (ansökan nr 3 875 416)

Granskarens beslut: Registreringsansökan avslås

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslås

Grunder: Felaktig tillämpning av bestämmelserna i artikel 7.1 b och c i förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken⁽¹⁾. Enligt sökanden är kännetecknet "300" varken beskrivande eller saknar särskiljningsförmåga för de angivna varorna och tjänsterna.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 (EGT L 11, 1994, s. 1).

Talan väckt den 16 november 2007 – Mirto Corporación Empresarial mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-427/07)

(2008/C 22/89)

Ansökan är avfattad på spanska

Parter

Sökande: Mirto Corporación Empresarial S.L. (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten E. Armijo Chávarri)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Maglificio Barbara Srl

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara överklagandenämndens (andra avdelningen) beslut av den 29 augusti 2007 i ärende nr R 875/2006-2, samt förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Maglificio Barbara Srl.

Sökt *gemenskapsvarumärke*: Figurmärket "Mirtillino" för varor i klasserna 3, 18 och 25 (ansökan nr 3.252.467).

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Creaciones Mirto, S. A.; Sökande efter överlåtelse av de varumärken som åberopats i invändningsförfarandet.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Ordmärket "MIRTO" (gemenskapsvarumärke nr 1.653.351) för varor i klasserna 3, 18 och 25 och flera andra nationella ord- och figurmärken "MIRTO".

Invändningsenhetens beslut: Delvis bifall till invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Upphävande av det överklagade beslutet och avslag på invändningen.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾ eftersom det finns en risk för förväxling mellan de ifrågavarande varumärkena.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 22 november 2007 – Centre d'Étude et de Valorisation des Algues mot kommissionen

(Mål T-428/07)

(2008/C 22/90)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Centre d'Étude et de Valorisation des Algues SA (Pleubian, Frankrike) (ombud: advokaten J.-M. Peyrical)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten

- i första hand skall slå fast att det har förekommit oegentligheter under förfarandet och att den kontradiktoriska principen inte har följts, och således ogiltigförklara kommissionens debetnota nr 3240908670 av den 20 september 2007 och ålägga kommissionen att återbetala debetnotan till CEVA,
- i andra hand skall slå fast att de fel som konstaterades i revisionsrapporten inte är av en så allvarlig art att artikel 3.5 i bilaga II till avtalet kan tillämpas, ogiltigförklara kommissionens debetnota nr 3240908670 av den 20 september 2007 i den del den innehåller ett krav på fullständig återbetalning av de belopp som har utbetalats till CEVA inom ramen för avtalet SEAHEALTH och ålägga kommissionen att återbetala debetnotan till CEVA,
- i tredje hand skall utse en expert enligt förstainstansrättens gottfinnande med i uppdrag att använda CEVA:s metod för beräkning av den tid som projekten tagit i anspråk, att jämföra den metoden med avtalet SEAHEALTH och med de faktiska kostnaderna enligt förteckningen över utgifter, att i procent fastställa skillnaden mellan det belopp för felet vid registreringen av arbetstid som presenterades för kommissionen och beloppet för registreringen av arbetstid enligt den beräkningsmetod som hädan efter är tillämplig på CEVA, att göra en utvärdering av den direkta arbetstid som behövs för att fullgöra CEVA:s uppdrag inom ramen för

avtalet SEAHEALTH, att bedöma huruvida den faktiska arbetstiden för att genomföra nämnda uppdrag kunde understiga de 7 092, 88 direkta timmar som CEVA har angett.

Grunder och huvudargument

Sökanden ansöker genom förevarande talan om ogiltigförklaring av den debetnota i vilken kommissionen begärde fullständig återbetalning av de förskott som har utbetalats till sökanden inom ramen för avtalet SEAHEALTH nr QLK1-CT-2002-02433 avseende projektet "Livsmedel, kost och hälsa" som ingår i nyckelåtgärden "Livskvalitet och förvaltning av levande resurser" ⁽¹⁾.

Till stöd för talan gör sökanden gällande att rätten till försvar har åsidosatts genom att kommissionen i strid med den kontradiktoriska principen baserade återbetalningskravet på arbetstidsrapporter och slutsatser från OLAF som sökanden inte hade kännedom om.

I andra hand invänder sökanden mot kommissionens tillämpning av artikel 3.5 i bilaga II och kommissionens konstaterande att omständigheterna i det förevarande fallet var tillräckligt allvarliga för att det skulle kunna talas om en allvarlig, ekonomisk oegentlighet som motiverar fullständig återbetalning av förskott.

⁽¹⁾ Europeiska gemenskapens femte ramprogram för forskning, teknisk utveckling och demonstration, 1998–2002.

Talan väckt den 23 november 2007 – Bodegas Montebello mot harmoniseringsbyrån – Montebello (MONTEBELLO RHUM AGRICOLE)

(Mål T-430/07)

(2008/C 22/91)

Ansökan är avfattad på spanska

Parter

Sökande: Bodegas Montebello, S.A. (Montilla, Spanien) (ombud: advokaterna T. Andrade Boué, M. I. Lehmann Novo och A. Hernández Lehmann)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Montebello (Société à responsabilité limitée) (Guadalupe, Frankrike)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara harmoniseringsbyråns beslut av den 7 september 2007 i ärende R 223/2007-2,

- avslå ansökan nr 2.666.386 om registrering av gemenskapsvarumärke och
- förplikta harmoniseringsbrått att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive dem som intervenienten har ådragit sig.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Montebello (Société à responsabilité limitée)

Sökt gemenskapsvarumärke: figurmärket "MONTEBELLO Rhum Agricole" (ansökan nr 2.266.386) avseende varor i klass 33 (alkoholhaltiga drycker, ej öl)

Innehavare av det varumärke eller kännetecknet som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: sökanden

Varumärke eller kännetecknet som åberopats som hinder för registrering: det spanska ordmärket "MONTEBELLO" (nr 1.148.196) avseende varor i klass 33

Invändningsenhetens beslut: invändningen bifölls

Överklagandenämndens beslut: bifall och upphävande av invändningsenhetens beslut

Grunder: felaktig tillämpning av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärken

Talan väckt den 29 november 2007 – Frankrike mot kommissionen

(Mål T-432/07)

(2008/C 22/92)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och A.-L. During)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut 2007/647/EG av den 3 oktober 2007 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF) ⁽¹⁾, i den del vissa utgifter som sökanden verkställt till förmån för producentorganisationerna för frukt och grönsaker under budgetåren 2003 och 2004 undantas från finansiering, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden begär ogiltigförklaring av det angripna beslutet på den grunden att kommissionen tolkat och tillämpat artikel 11 i

rådets förordning nr 2200/96 ⁽²⁾ felaktigt genom att finna att den franska regeringen inte hade iakttagit de villkor för att erkänna producentorganisationer för frukt och grönsaker som stadgades i den bestämmelsen.

⁽¹⁾ Delgivet med nr K(2007) 4477 (EUT L 261, s. 28).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker (EGT L 297, s. 1).

Talan väckt den 22 november 2007 – Ryanair mot kommissionen

(Mål T-433/07)

(2008/C 22/93)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair Ltd (Dublin, Irland) (ombud: E. Vahida, lawyer)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa, enligt artikel 232 EG, att kommissionen har underlåtit att vidta åtgärder i enlighet med sina skyldigheter i EG-fördraget, genom att inte ha tagit ställning till sökandens klagomål som lämnades in till kommissionen den 22 december 2006 och följdes av en formell underrättelse av den 2 augusti 2007,
- förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader, inklusive kostnader som sökanden har ådragit sig under förfarandet, även om kommissionen, på grund av denna talans väckande, vidtar åtgärder som i förstainstansrättens mening medför att det inte finns anledning att ta ställning i frågan eller om förstainstansrätten avvisar talan, och
- vidta de ytterligare åtgärder som förstainstansrätten finner lämpliga.

Grunder och huvudargument

Sökanden gör gällande att kommissionen har underlåtit att vidta åtgärder genom att inte ha tagit ställning, efter att ha uppmanats att göra det, i enlighet med artikel 232 EG, på grundval av sökandens klagomål som ingavs den 22 december 2006 avseende otillåtet stöd som Grekland har beviljat Olympic Airlines och Olympic Airways Services (nedan kallat OA/OAS) till följd av den grekiska högsta domstolens avgörande i skiljedomsförfarande enligt vilket den grekiska staten förpliktades erlägga 563 miljoner euro till OA/OAS för påstådda obetalda tjänster samt kostnader för omlokalisering till Athens nya flygplats.

Sökanden framhåller att skillnaden mellan de belopp som den grekiska staten är skyldig OA/OAS, såsom fastställdes ungefärligen i kommissionens beslut 2003/372/EG ⁽¹⁾, och ersättningen för skador som beviljades OA/OAS genom avgörandet av den 20 december 2006, utgör en förmån i det avseende som avses i bestämmelserna om statligt stöd, vilken har beviljats bolaget.

Sökanden anför vidare att kommissionen var förpliktad att omsorgsfullt och opartiskt utreda det klagomål som inkommit i syfte antingen att anta ett beslut enligt vilket det fastställs att de statliga åtgärderna inte innebär ett stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG eller att dessa åtgärder skall anses som ett stöd i enlighet med den nämnda bestämmelsen men att det är förenligt med den gemensamma marknaden i enlighet med artikel 87.2 och 87.3 EG eller att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 88.2 EG.

Sökanden anför vidare att tidsperioden om sju månader som förflöt mellan sökandens klagomål och kommissionens formella underrättelse var orimligt lång och kommissionens passivitet under denna period utgör underlåtenhet att vidta åtgärder i den mening som avses i artikel 232 EG.

⁽¹⁾ 2003/372/EG: Kommissionens beslut av den 11 december 2002 om det statliga stöd som Grekland har beviljat Olympic Airways [delgivet med nr K(2002) 4831] (EUT L 132, s. 1).

Överklagande ingett den 30 november 2007 av Nikos Giannopoulos av den dom som personaldomstolen meddelade den 20 september 2007 i mål F-111/06, Giannopoulos mot rådet

(Mål T-436/07 P)

(2008/C 22/94)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Nikos Giannopoulos (Wezembeek-Oppem, Belgien) (ombud: advokaterna S. Rodrigues och C. Bernard-Glanz)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten skall

- förklara att överklagandet kan tas upp till sakprövning,
- upphäva personaldomstolens dom av den 20 september 2007 i mål F-111/06,

- bifalla de yrkanden om ogiltigförklaring och om skadestånd som klaganden framfört i första instans,
- förplikta svaranden i första instans att ersätta rättegångskostnaderna såväl i målet om ogiltigförklaring som i målet om överklagande.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande anför klaganden att personaldomstolen har gjort sig skyldig till bristfällig motivering och en uppenbart oriktig bedömning vid sin prövning av den första grund, avseende ett åsidosättande av artikel 31.2 i tjänsteföreskrifterna, som klaganden anför i första instans.

Talan väckt den 5 december 2007 – Huta Buczek mot kommissionen

(Mål T-440/07)

(2008/C 22/95)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Huta Buczek sp. z o.o. (Sosnowiec, Polen) (ombud: D. Szlachetko-Reiter, juridisk rådgivare)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artiklarna 1, 3.1 och 3.3 i kommissionens beslut av den 23 oktober 2007 i ärende nr C 23/2006 (ex NN 35/2006) angående statligt stöd som Polen beviljat stålproducenten Grupa Technologie Buczek,
- i andra hand ogiltigförklara artiklarna 1, 3.1 och 3.3 i kommissionens beslut av den 23 oktober 2007 i ärende nr C 23/2006 (ex NN 35/2006) angående statligt stöd som Polen beviljat stålproducenten Grupa Technologie Buczek i den del som kommissionen har beslutat att stödet skall återkrävas från bolaget Huta Buczek sp. z o.o.,
- ogiltigförklara artiklarna 4 och 5 i kommissionens beslut av den 23 oktober 2007 i ärende nr C 23/2006 (ex NN 35/2006) angående statligt stöd som Polen beviljat stålproducenten Grupa Technologie Buczek i den del som dessa bestämmelser skyldigheten att återkräva stöd från Huta Buczek sp. z o.o.,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har sökanden anfört följande rättsliga grunder:

- Artiklarna 88.2 EG och 87.1 EG har åsidosatts på grund av att sökanden anser att kommissionen har gjort den oriktiga bedömningen att en situation där det föreligger obetalda offentligrättsliga skulder hos bolaget Technologie Buczek S.A. utgör statligt stöd som inte är förenligt med den gemensamma marknaden. Sökanden har gjort gällande att kommissionen kommit till denna slutsats genom den oriktiga bedömningen att offentliga myndigheter hade avstått från ett indrivningsförfarande mot bolaget Technologie Buczek S.A. Åsidosättandet av artiklarna 88.2 EG och 87.1 EG var enligt sökanden även ett resultat av att den polska staten förpliktades att återkräva stöd som förklarats oförenligt med den gemensamma marknaden, trots att Polen inte hade beviljat vare sig Technologie Buczek S.A. eller koncernen Technologie Buczek något stöd till det belopp som angetts i beslutet, och det förhållandet att det stödbelopp som skulle återkrävas hade fastställts godtyckligt utan rättslig grund eller på grundval av ekonomiska skäl. Sökanden har vidare gjort gällande att artiklarna 88.2 EG och 87.1 EG har åsidosatts på grund av att den polska staten förpliktades att återkräva stöd från bolaget Huta Buczek sp. z o.o., trots att det inte förelåg någon grund för att anta att detta bolag kunde ha utgjort den verkliga mottagaren av det stöd som beviljades Technologie Buczek S.A. och trots det förhållandet att stöd inte beviljats detta bolag, samt med hänsyn till medgivandet att de enda verkliga mottagarna av det påstådda stödet var bolagen Huta Buczek sp. z o.o. och Buczek Automotive sp. z o.o., även om dessa bolag endast kunde dra fördel av en del av Technologie Buczek S.A:s tillgångar.
- Principen om ett rättsenligt administrativt förfarande enligt artikel 253 EG och artikel 41 i stadgan om grundläggande rättigheter har åsidosatts av följande skäl: Det saknas en lämplig motivering i beslutet som gör det möjligt att avgöra varför beslutet antogs och följaktligen antagandet av ett beslut som i huvudsak var obegripligt för sökanden och ofullständigt på grund av ett felaktigt och otillräckligt fastställande av de faktiska omständigheterna i ärendet.

- Artikel 5 tredje stycket EG och proportionalitetsprincipen har åsidosatts genom att bolaget Huta Buczek sp. z o.o. har ålagts att återbetala stödet, trots att denna åtgärd enligt sökanden varken var lämplig eller nödvändig för att uppnå de mål som eftersträvas i fördraget, inbegripet särskilt det förhållandet att den inte grundas på ett behov av att återkalla stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden.
- Rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts på följande grunder: Kommissionen ålade en enskild, som ingått ett avtal med en annan enskild som hade utestående skulder gentemot offentliga myndigheter, att återbetala stöd som den förstnämnda parten aldrig erhållit och inte gynnats av. Kommissionen fastställde enligt sökanden på godtyckliga grunder den omfattning som juridiska personer inom koncernen Technologie Buczek S.A. gynnades av det påstådda stödet. Åsidosättande av rätten till egendom genom beslutet att delar av det statliga stödet skulle återkrävas från en juridisk person som inte erhållit något stöd och som inte utgjorde den verkliga mottagaren. Det har skett ett maktmissbruk genom att offentliggörandet av ett beslut hade andra syften än att återkalla ett stöd som var oförenligt med den gemensamma marknaden.

Förstainstansrättens beslut av den 6 december 2007 – Microsoft mot Kommissionen

(Mål T-271/06) ⁽¹⁾

(2008/C 22/96)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 294, 2.12.2006.

EUROPEISKA UNIONENS PERSONALDOMSTOL

Personaldomstolens dom (andra avdelningen) av den 13 december 2007 – Wandschneider mot kommissionen

(Mål F-65/05) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Bedömning — Rapport om karriärutveckling — Bedömningen för år 2003 — Talan om ogiltigförklaring — Motivering — Uppenbart oriktig bedömning)

(2008/C 22/97)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Paolo Sequeira Wandschneider (Bryssel, Belgien) (ombud: inledningsvis advokaterna G. Vandersanden och C. Ronzi, därefter advokaterna G. Vandersanden, C. Ronzi och L. Levi)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Berscheid och H. Tserépa-Lacombe)

Saken

Talan dels om ogiltigförklaring av sökandens karriärutvecklingsrapport för år 2003, dels om skadestånd

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 229, 17.9.2005, s. 32 (målet var ursprungligen registrerat vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt under nummer T-282/05 och överfördes till Europeiska unionens personaldomstol genom beslut av den 15.12.2005).

Personaldomstolens dom av den 13 december 2007 – N mot kommissionen

(Mål F-95/05) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tillfälligt anställda — Rekrytering — Tjänst som förvaltningschef — Tredjeland — Förtroendeläkarens negativa utlåtande)

(2008/C 22/98)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: N (Bryssel, Belgien) (ombud: inledningsvis advokaten K. H. Hagenaar, därefter advokaterna J. van Drooghenbroeck och T. Demaseure samt slutligen advokaten I. Kletzlen))

Svarande: kommissionen (ombud: J. Currall och K. Herrmann)

Saken

Talan dels om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte anställa sökanden som tillfälligt anställd på tjänsten som förvaltningschef i Guinea Conakry på grund av förtroendeläkarens negativa utlåtande, dels om skadestånd

Domslut

- 1) Det beslut som meddelats av direktören på direktorat K – Tjänsten för yttre representation vid Europeiska gemenskapernas kommissionens generaldirektorat Yttre förbindelser den 15 april 2005 varigenom sökanden underrättades om att hon inte skulle rekryteras som förvaltningschef vid delegationen i Guinea ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 10, 14.1.2006 (målet var ursprungligen registrerat vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt under nummer T-377/05 och överfördes till Europeiska unionens personaldomstol genom beslut av den 15.12.2005).

Personaldomstolens (andra avdelningen) dom av den 13 december 2007 – Carlos Alberto Soares mot kommissionen

(Mål F-130/05) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Återupprättande av karriär — Ingen betygsrapport — Jämförelse av kvalifikationerna — Begäran enligt artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna — Upptagande till sakprövning — Ny och väsentlig omständighet)

(2008/C 22/99)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Carlos Alberto Soares (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och É. Marchal)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Berardis-Kayser och K. Herrmann)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av tillsättningsmyndighetens beslut av den 19 september 2005 om avslag på sökandens klagomål, vilket syftade till en uppflyttning i tjänsteklass.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Vardera parten skall stå för sina egna kostnader.

⁽¹⁾ EUT C 60, 11.3.2006, s. 57.

Personaldomstolens (andra avdelningen) dom av den 13 december 2007 – Wandschneider mot kommissionen

(Mål F-28/06) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Utvärdering — Rapport om karriärutveckling — Utvärderingsomgången 2004 — Talan om ogiltigförklaring — Motivering — Uppenbart oriktig bedömning)

(2008/C 22/100)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Paolo Sequeira Wandschneider (Bryssel, Belgien) (ombud: inledningsvis företrädd av advokaterna G. Vandersanden och C. Ronzi, därefter av advokaterna G. Vandersanden, C. Ronzi och L. Levi)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Berscheid och C. Berardis-Kayser)

Saken

Dels ogiltigförklaring av sökandens rapport om karriärutveckling avseende utvärderingsomgången 2004, dels yrkande om skadestånd

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Vardera parten skall bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 121 av den 20.5.2006, s. 19.

Personaldomstolens dom (andra avdelningen) av den 13 december 2007 – Sundholm mot kommissionen

(Mål F-42/06) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Bedömning — Rapport om karriärutveckling — Bedömningsförfarandet år 2004 — Målsättningar och bedömningskriterier — Skadestånd)

(2008/C 22/101)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Åsa Sundholm (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och É. Marchal)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Berardis-Kayser och M. Velardo)

Saken

Dels ogiltigförklaring av sökandens rapport om karriärutveckling för år 2004, dels skadestånd.

Domslut

- 1) Rapporten om karriärutveckling avseende Åsa Sundholm för perioden 1 januari–31 december 2004 ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 131, 3.6.2006, s. 54.

Personaldomstolens dom (andra avdelningen) av den 13 december 2007 – Van Neyghem mot kommissionen**(Mål F-73/06) ⁽¹⁾****(Personalmål — Tjänstemän — Allmänt uttagningsprov — Bedömning av det skriftliga provet — Tidsfrist för klagomål — Upptagande till sakprövning — Motiveringsskyldighet)****(2008/C 22/102)**

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Kris Van Neyghem (Vissenaken, Belgien) (ombud: inledningsvis advokaterna S. Rodrigues, A. Jaume och C. Bernard-Glanz, därefter advokaterna S. Rodrigues och C. Bernard-Glanz)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Joris och M. Velardo)

Saken

Dels ogiltigförklaring av EPSO:s beslut av den 1 juni 2005 att inte ge sökanden tillträde till den muntliga delen av uttagningsprovet EPSO/A/19/04, på grund av det otillfredsställande resultatet av hans skriftliga prov, dels yrkande om skadestånd.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 190, 12.8.2006, s. 37.

Personaldomstolens dom (andra avdelningen) av den 13 december 2007 – Basili mot kommissionen**(Mål F-108/06) ⁽¹⁾****(Personalmål — Tjänstemän — Bedömning — Rapport om karriärutveckling — Bedömningsförfarandet för år 2004 — Talan om ogiltigförklaring — Personalrepresentanter — Yttrande från ad hoc-gruppen)****(2008/C 22/103)**

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Tamara Diomedé Basili (Bryssel, Belgien) (ombud: inledningsvis advokaterna T. Bontinck och J. Feld, därefter advokaten T. Bontinck)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Martin och H. Kraemer)

Saken

Ogiltigförklaring av den rapport om karriärutveckling som sökanden delgavs den 10 november 2005, i den mån som det i rapporten inte har tagits hänsyn till yttrandet från "ad hoc-gruppen för bedömning och förslag till befordran av personalrepresentanter".

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 261, 28.10.2006, s. 37.

Personaldomstolens dom (andra avdelningen) av den 13 december 2007 – Sundholm mot kommissionen**(Mål F-27/07) ⁽¹⁾****(Personalmål — Tjänstemän — Bedömning — Karriärutvecklingsrapport — Bedömningsomgång 2001/2002 — Frånvaro av medicinska skäl — Verkställande av en dom av förstainstansrätten — Artikel 233 EG)****(2008/C 22/104)**

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Åsa Sundholm (Auderghem, Belgien) (ombud: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och É. Marchal)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Berardis-Kayser och M. Velardo)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av den karriärutvecklingsrapport av den 2 juni 2006 som upprättats för sökanden för perioden mellan den 1 juli 2001 och den 31 december 2002, med anledning av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts dom av den 20 april 2005 i mål T-86/04, Sundholm mot kommissionen. Skadeståndsyckande.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 117, 29.5.2007, s. 37.

Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 6 december 2007 – Marcuccio mot kommissionen(Mål F-40/06) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Ansökan om information avseende personliga tillhörigheter som avsänts från tjänsteorten till hemvistorten — Anledning saknas att ta ställning i saken — Skadeståndsbegäran uppenbarligen oggrundad)

(2008/C 22/105)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten V. Messa)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och C. Berardis-Kayser, biträdda av advokaten A. Dal Ferro)

Saken

Dels ogiltigförklaring av det underförstådda beslutet att avslå sökandens begäran att få en kopia av fraktbrevet avseende transporten av hans personliga tillhörigheter från Angola till Italien, dels begäran om ersättning.

Avgörande

- 1) Det saknas numera anledning att ta ställning till yrkandet om ogiltigförklaring.
- 2) Yrkandet om skadestånd saknar uppenbarligen grund och ogillas således.
- 3) Luigi Marcuccio skall bära sina egna rättegångskostnader och ersätta Europeiska gemenskapernas kommissions samtliga rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 143, 17.6.2006, s. 37.

Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 19 oktober 2007 – M mot Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA)(Mål F-23/07) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Invaliditet — Invaliditetskommitté — Beslut att inte sammankalla — Uppenbart att talan skall avvisas)

(2008/C 22/106)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: M (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, och É. Marchal)

Svarande: Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) (ombud: V. Salvatore och S. Vanlievendael)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av EMA:s beslut av den 31 mars 2006 att avslå sökandens begäran om tillsättning av en invaliditetskommitté. Skadeståndsyrkande.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EUT C 117, 26.5.2007, s. 35.

Talan väckt den 28 september 2007 – Bernard mot Europol

(Mål F-99/07)

(2008/C 22/107)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Marjorie Bernard (Woerden, Nederländerna) (ombud: advokaten P. de Casparis)

Svarande: Europeiska polisbyrån (Europol)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara beslutet avseende klagomålet av den 26 juni 2007, som delgavs den 28 juni 2007 och bedömningarna av den 5 februari och 25 juli 2007,
- förplikta Europol att
 - bevilja sökanden en löneförhöjning från den 1 september 2006 jämte ränta,
 - erlagga skadestånd på ett belopp om 7 500 euro netto,
 - ersätta rättegångskostnaderna inbegripet rådgivarens arvode.

Grunder och huvudargument

Förevarande mål avser bedömningen av sökandens arbete under perioden 1 september 2005–31 augusti 2006. Sökandens arbete bedömdes motsvara betyget "2", vilket motsvarar omdömet "uppfyller inte kraven till fullo".

Sökanden framställde klagomål avseende bedömningen och avseende avsaknaden av ett beslut om, beviljande av en löneförhöjning avseende en period. Hon åberopade i detta hänseende de riktlinjer för bedömningar som var i kraft vid Europol. Sökanden betonar att det är fråga om en uppenbart felaktig bedömning.

Sökanden gör bland annat gällande att hennes invändningar ansågs vara ogrundade i beslutet av den 26 juni 2007 och att det skett ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten, eftersom avslaget inte var motiverat. Direktören vid Europol angav dock att bedömningen återtogs och att en ny bedömning skulle ske. Den nya bedömningen fastställdes den 25 juli 2007.

Förevarande talan avser följaktligen beslutet avseende klagomålet samt bedömningen av den 25 juli 2007.

Talan väckt den 15 oktober 2007 – Bart Nijs mot Europeiska revisionsrätten

(Mål F-108/07)

(2008/C 22/108)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Bart Nijs (Bereldange, Belgien) (ombud: advokaten F. Rollinger)

Svarande: Europeiska revisionsrätten

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara europeiska revisionsrättens beslut att förnya uppdraget för revisionsrättens generalsekreterare för en ny period om sex år från den 1 juli 2007,
- i andra hand ogiltigförklara de handlingar som påstås utgöra "beslut som fattats av tillsättningsmyndigheten" respektive handling av den 8 december 2006 om genomförande av förstainstansrättens dom av den 3 oktober 2006 i mål T-171/05, och av den 12 juli 2007 om avslag på sökandens klagomål av den 12 mars 2007,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har sökanden åberopat bland annat följande omständigheter: i) Revisionsrättens generalsekreterare handlade rättsstridigt i stället för att hänskjuta frågan till OLAF. Han vägrade uttryckligen att vidta åtgärder eller att pröva frågan när det med stöd av handlingar påtalats att bedrägeri hade begåtts till men för invaliditetspensionssystemet. ii) En tjänste-

man utövade sin tjänst rättsstridigt. iii) Det är fråga om återkommande underlåtelse att publicera beslut om befordran och datum för dessa. iv) Valen till personalkommitté 2004 och 2006 var rättsstridiga av flera skäl. v) Handläggningsreglerna för befordran har åsidosatts vid ett stort antal tillfällen, den rätt att tillsätta som en enhetschef erhållit har missbrukats och ett stort antal personliga intressen kan äventyra tillsättningsmyndighetens oberoende ställning med avseende på nästan samtliga av tillsättningsmyndighetens beslut. vi) Tillsättningsmyndighetens beslut följer av personliga intressen hos sökandens samtliga överordnade, av den omständigheten doldes att en kollega ombads att tills vidare utöva överordnad tjänst och av att frågan inte hänsköts till OLAF. vii) Tillsättningsmyndigheten grundade, utan att vederlägga något av sökandens argument, de angripna besluten på samma uppenbara misstag låg till grund för de ursprungliga beslut som fastställdes och på en dom som inte vunnit laga kraft. viii) De kommittéer som samverkade vid bedömnings- och befordringsförfarandet upplystes inte om att den oberoende ställningen för sökandens överordnade hade äventyrats.

Talan väckt den 23 oktober 2007 – Behmer mot parlamentet

(Mål F-124/07)

(2008/C 22/109)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Joachim Behmer (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och E. Marchal)

Svarande: Europaparlamentet

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara det beslut som Europaparlamentets tillsättningsmyndighet har fattat om att tilldela sökanden två meritpoäng för år 2005,
- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut att inte befordra sökanden till lönegrad AD 13 i befordringsförfarandet 2006,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är tjänsteman vid Europaparlamentet i lönegrad AD 12, gör framför allt gällande att det var rättsstridigt av tillsättningsmyndigheten att besluta dels att tilldela sökanden två meritpoäng för år 2005, dels att inte befordra sökanden till lönegrad AD 13 i befordringsförfarandet 2006.

Sökanden hävdar att det föreligger en uppenbart oriktig bedömning och åsidosättande av motiveringsskyldigheten samt av punkt 1.6 i tillämpningsföreskrifterna för tilldelning av meritpoäng och befordran och av de allmänna principerna om rätt till befordran och likabehandling.

Sökanden gör framför allt gällande att artiklarna 45 och 110.1 i tjänsteföreskrifterna har åsidosatts, anför en invändning om rättsstridighet och hävdar att principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts.

Slutligen hävdar sökanden att han utsatts för diskriminering på grund av uppdraget som fackligt ombud, vilket strider mot artikel 1d och artikel 24b i tjänsteföreskrifterna, artikel 1 sjätte stycket i bilaga II till tjänsteföreskrifterna samt mot artikel 17 i ramavtalet av den 12 juli 1990 mellan Europaparlamentet och institutionernas fackföreningar och andra yrkessammanslutningar.

Talan väckt den 30 oktober 2007 – Van Beers mot kommissionen

(Mål F-126/07)

(2008/C 22/110)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Isabelle Van Beers (Woluwe-St-Etienne, Belgien) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och E. Marchal)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut om avslag på sökandens ansökan om deltagande i certifieringsförfarandet år 2006,
- fastställa att artikel 4.2 i de allmänna genomförandebestämmelserna (nedan kallade genomförandebestämmelserna) till artikel 45a i tjänsteföreskrifterna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) är olaglig, i den mån den leder till att den faktiska nivån på de uppgifter som utförs av en kandidat till certifieringsförfarandet ej beaktas eller till att åtskillnaden mellan de tidigare kategorierna C* och B* bevaras efter den 30 april 2006,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är tjänsteman vid kommissionen i lönegrad AST 6, ansökte om att få delta i certifieringsförfarandet år 2006. Till-

sättningsmyndigheten fastställde den 29 mars 2007 slutgiltigt sitt beslut av den 22 februari 2007 att inte godta sökandens ansökan om att få delta i certifieringsförfarandet år 2006, sedan sökanden överklagat sistnämnda beslut.

Sökanden har till stöd för sin talan för det första hävdat att det gjorts en uppenbart oriktig bedömning.

Sökanden har dessutom gjort gällande att artikel 4.2 i genomförandebestämmelserna till artikel 45a i tjänsteföreskrifterna är olaglig.

Sökanden har i synnerhet anfört att principerna om likabehandling, icke-diskriminering och proportionalitet har åsidosatts, liksom principerna om god förvaltningssed, behörighet till yrkeskarriär och skydd för berättigade förväntningar.

Talan väckt den 30 oktober 2007 – Coto Moreno mot kommissionen

(Mål F-127/07)

(2008/C 22/111)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Juana Maria Coto Moreno (Gaborone, Botswana) (ombud: advokaterna K. Lemmens och C. Doutrelepon)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara uttagningskommitténs beslut avseende uttagningsprov EPSO/AD/28/05, att inte föra upp sökanden på reservlistan för detta uttagningsprov, och således
- bevilja sökanden ersättning i form av skadestånd för ideell skada om 25 000 euro,
- bevilja sökanden ersättning för advokatkostnader om 8 000 euro vilka intygas genom den översända listan, och
- fastställa, i första hand, att de behöriga myndigheterna skall göra allt för att den skada som orsakats genom det ogiltigförklarade beslutet skall kunna kompenseras på ett skäligt sätt, närmare bestämt att föra upp sökanden på reservlistan eller
- att, för det fall denne inte kan föras upp på listan, i andra hand bevilja sökanden skadestånd för materiell skada om totalt 384 000 euro, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden deltog i uttagningsprov EPSO/AD/28/05. Genom beslut av den 12 februari 2007, det beslut som sökanden vill få ogiltigförklarat, vägrade uttagningskommittén att föra upp sökanden på reservlistan för detta uttagningsprov.

Till stöd för sin talan har sökanden anfört fyra grunder.

Den första grunden avser i första hand en uppenbart felaktig bedömning, för sig eller i kombination med en bristande motivering och/eller ett åsidosättande av principen *patere legem quam ipse fecisti* (den som har stiftat en lag måste själv följa den). Uttagningskommittén, vars uppfattning på denna punkt är tvetydig, anser att sökanden lämnat "tillräckliga" svar som emellertid innehöll brister. Detta anser sökanden uppenbarligen inte vara fallet, i synnerhet som denne lämnat svar i enlighet med kommissionens bestämmelser.

Den andra grunden avser, fortfarande i första hand, åsidosättande av meddelandet om uttagningsprov och likabehandlingsprincipen, antingen för sig eller i kombination med beaktandet av skälighetsprincipen.

Den tredje grunden, fortfarande i första hand, avser åsidosättande av motiveringsskyldigheten, eftersom sökanden uttryckligen frågat uttagningskommittén varför ett sådant svar som sökanden gett i samband med det muntliga provet bedömts vara felaktigt eller i vart fall otillräckligt. Sökanden har trots motive-ringsskyldigheten inte erhållit något svar.

Sökanden har slutligen, i andra hand, gjort gällande en uppenbart felaktig bedömning, antingen för sig eller i kombination med likabehandlings- och proportionalitetsprincipen. Det betyg som sökanden erhållit är för övrigt oproportionerligt i förhållande till resultatet (sökanden erhöll betyget 25/50) och strider mot likabehandlingsprincipen, eftersom sökanden behandlats som vilken annan sökanden som helst vars svar bedömts tillräckliga, inte enbart på kunskapsnivå utan också avseende andra kriterier.

Personaldomstolens beslut av den 5 december 2007 – Moschonaki mot Europeiska fonden för förbättring av arbetsvillkor

(Mål F-3/07) ⁽¹⁾

(2008/C 22/112)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet med anledning av en förlikning.

⁽¹⁾ EUT C 56, 10.3.2007, s. 43.

Personaldomstolens beslut av den 28 november 2007 – Karatzoglou mot Europeiska byrån för återuppbyggnad (EAR)

(Mål F-71/07) ⁽¹⁾

(2008/C 22/113)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 269, 10.11.2007, s. 70.